

Oranjekerk

90 jaar

Bazaar

Een begrip in de wijk

Orgel Pro Rege
in de Oranjekerk

Het Noorderlicht
voelt zich thuis

Oud-koster Steven
blijkt terug

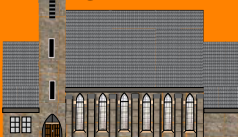
Foto's en verhalen

Eerste lustrum Stichting
Vrienden van de Oranjekerk

De Oranjeridders
halen herinneringen op

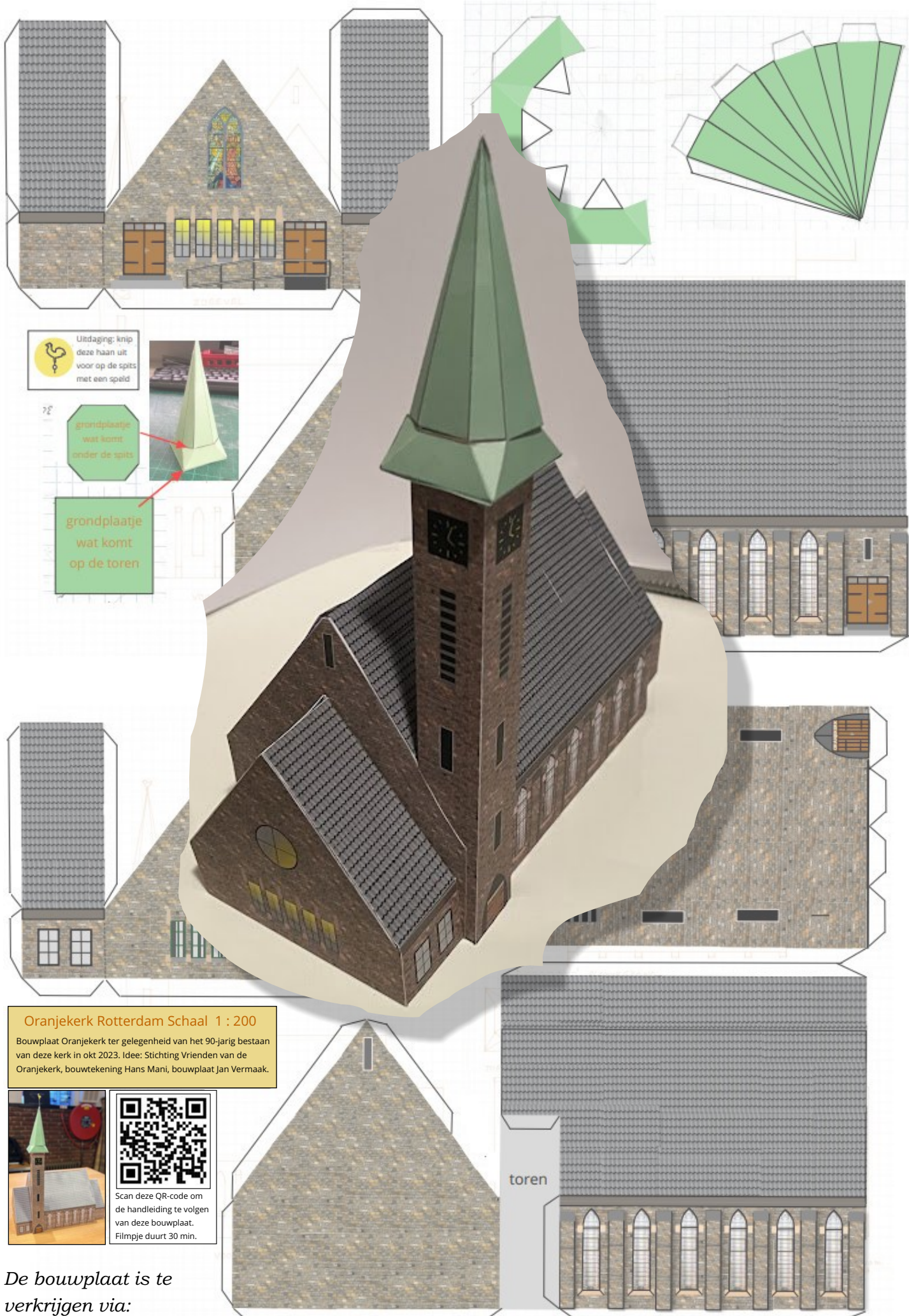
Oranjekerk is een
verbindingskerk

90
jaar

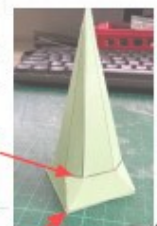

ORANJEKERK
ROTTERDAM

 Uitdaging: knip deze haan uit voor op de spits met een speld

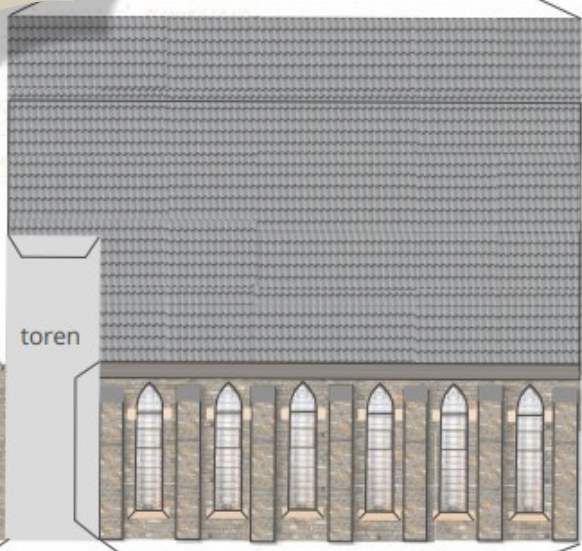
grondplaatje wat komt onder de spits

grondplaatje wat komt op de toren

Oranjekerk Rotterdam Schaal 1 : 200
 Bouwplaat Oranjekerk ter gelegenheid van het 90-jarig bestaan van deze kerk in okt 2023. Idee: Stichting Vrienden van de Oranjekerk, bouwtekening Hans Mani, bouwplaat Jan Vermaak.

Scan deze QR-code om de handleiding te volgen van deze bouwplaat. Filmpje duurt 30 min.

toren

De bouwplaat is te verkrijgen via:
j.vermaak2@gmail.com

Van de redactie,

Al tijdens de voorbereidingen van dit jubileum kwam de commissie, (bestaande uit Louis Krüger, Annabelle Ferdinand, Irma van der Does, Marga Langendoen en Jan Vermaak) tot de conclusie: dit wordt een onvergetelijk feest voor de Oranjekerk.

In 2018 hing het voortbestaan van de Oranjekerk aan een zijden draadje. We weten allemaal nog wel de pijnlijke momenten uit de coronatijd: je mocht met bijna niemand contact hebben en bijeenkomsten werden dan ook grotendeels verboden.. Ook in de kerk werd dat meteen duidelijk. Toenmalig koster Berent Stapelkamp schoof alle stoelen 1,5 m uit elkaar en het koffiedrinken werd niet toegestaan. En kijk eens nu, in oktober 2023: alle activiteiten draaien weer in de kerk. De Stichting Vrienden van de Oranjekerk heeft de kerkenraad geadviseerd de koffieruimte te moderniseren door o.a. een nieuwe keuken te plaatsen. Dat betekent dat we als Oranjekerk de toekomst optimistisch inzien.

In dit nummer blikken we ook terug in de tijd. Via historicus Chris Mast hebben we mooi beeldmateriaal en dito informatie ontvangen over hoe in de begin jaren dertig de Oranjekerk tot stand kwam. Ook diverse oud-gemeenteleden hebben hun geheugen opgefrist om in dit nummer hun belevenissen en herinneringen over de Oranjekerk te vertellen. Er zijn talloze foto's en artikelen ingezonden, zodat dit magazine een historisch document kon worden.

Een jubileumviering biedt de mogelijkheid om oude bekenden te ontmoeten en om verhalen uit het verleden met elkaar te delen.

En zeker ook om te dromen van een mooie toekomst die we de Oranjekerk, zowel als ontmoetingsplaats als markant gebouw in de wijk, van harte toewensen.

Een eeuwfeest ligt in het verschiet!

*Namens de redactie,
Jan Vermaak*

Inhoud

Bouwplaat van de kerk	2
Van de redactie en inhoud	3
Verrassingen	4
Steven bedankt	6
Afscheid Van den Dool	7
De eerste steen	8
In de kerktoren	10
De Kenia groep	12
Vrienden Oranjekerk	14
Bevrijdingsconcerten	18
De Oranjeridders	22
Ons Leerhuis	26
Terugblik Hans en Inez	27
De verbindingskerk	28
Culturele ochtenden	29
Woordzoeker	31
Glittertje op de wand	32
Komst Noorderlicht	34
Bazaars Oranjekerk	38
Koster Dinand	40
Herinneringen	41
Overdenkingen	43
Het Noorderlicht	44
Op reis met de kerk	45
Spontaan aanbod	46
Mooie gemeenschap	47
Tot-je-Dienst	49
Orgels en organen	50

Colofon

Idee : Annabelle Ferdinand

Ontwerp en

samenstelling : Jan Vermaak

Oplage 175

Druk: Printerpro Rotterdam

Jubileumcommissie Oranjekerk:

Annabelle Ferdinand, Marga

Langendoen, Irma van der Does

Louis Krüger, Henk Vermeulen,

Jan Vermaak.

"Het leven zit vol verrassingen!"

door ds. Louis Krüger

Dat was ongeveer de eerste constatering waarmee ik mij heb voorgesteld aan de Oranjekerk toen ik in 2022 hier begon. Wat een verrassing was het voor mijzelf om na mijn emeritaat opeens als donderslag bij heldere hemel gevraagd te worden om voor twee jaar voorganger van deze gemeente te zijn.

Recht van het begin viel het mij op hoeveel potentieel er in de Oranjekerk is. Mijn eerste ontmoetingen met de gemeenteleden vond ik doorgaans positief en inspirerend. Aardige mensen! Maar het viel mij ook op dat ze het vrij druk hebben. En wat dat betreft zijn de leden van de Oranjekerk geen uitzondering. Wij leven nu eenmaal in een tijd van drukte en geen tijd hebben. Daarom was dit een van de eerste mantra's die wij met elkaar hebben gedeeld: "Geen tijd, geen prioriteit!" Het is mijn gebed dat de Oranjekerk steeds meer onze prioriteit wordt, omdat de Heer van de kerk onze prioriteit is! Ook viel het mij meteen op dat er een bijzonder toegewijd kerngroepje in de gemeente is. Helaas nog beperkt in aantal, maar mensen die echt met grote toewijding, liefde en loyaliteit zich inzetten voor God en voor Zijn gemeente, en daarom ook voor de medemens - vooral voor de kwetsbaren, de zwakken en de vereenzaamden. Er zijn momenten dat ik denk: stel dat iedereen die

ingeschreven staat bij de Oranjekerk zoveel toewijding en betrokkenheid zou openbaren als deze enthousiaste kerngroep, dan hadden wij meteen een gemeente die uit de voegen barst! De meest bloeiende, sprankelende gemeente in Nederland! Ook heel mooi vind ik de openheid naar en betrokkenheid bij de wijk. Echt een wijkgemeente! Hier komen wij bij de kern van gemeente van Jezus zijn: een licht in een donkere, losgeslagen wereld; zuurdesem in de samenleving rondom ons. Bij het schrijven van deze tekst in aanloop tot ons 90-jarig jubileum leeft bij mij heel sterk de gedachte, dat wij opnieuw moeten kiezen welke toekomst wij voor de Oranjekerk willen. Over de toekomst die God voor ons wil hoeft er geen twijfel te bestaan. In het afgelopen jaar is namelijk telkens weer de tekst uit Jeremia 29: 11 tot mij gekomen :

"Mijn plan met jullie staat vast, spreekt de Here: Ik heb jullie geluk voor ogen niet jullie ongeluk; Ik zal jullie een hoopvolle toekomst geven." Ja, deze uitspraak, deze belofte van God geldt ook voor de Oranjekerk! Wij zijn immers de Bruid van Zijn geliefde zoon Jezus! Maar het gaat niet alleen om de toekomst. Ook nu al is er een overvloed van zegeningen waar we alleen maar diep dankbaar voor kunnen zijn... Al met de eerste kennismaking met de Oranjekerk viel het me op: wat een schitterend mooi gebouw! God heeft dit indrukwekkende gebouw aan de Rozenlaan aan ons rentmeesterschap toevertrouwd. Wij zijn dankbaar voor dit Huis van God waar Hij Zijn Naam en eer heeft laten wonen bij de mensen van het Kleiwegkwartier. Wij zijn dankbaar voor een bekwame toegewijde koster als Dinand en dankbaar voor de Vrienden van de Oranjekerk die ons steunen in het onderhouden van het gebouw. Wij zijn dankbaar dat mede met hun inzet er binnenkort een gloednieuwe keuken komt en een prachtig opgeknapte koffieruimte. Wat verheugen wij ons hierop! Wij zijn dankbaar dat wij het Pro Rege-orgel als een geschenk uit de hemel mochten ontvangen, dankbaar voor de verschillende gulle gevers, en ook voor de inzet van Henk Vermeulen onze organist, en voor de mede-

organisten Jan Hoegee en Aad van Ieperen, Ed Kort alsmede Ronald Kouwenhoven en onze violiste Annabelle Ferdinand. Dankbaar voor Noorderlicht, onze huisgenoten! Hun komst in een uiterst moeilijke tijd naar de Oranjekerk was voor ons een grote verrijking. Voor mij zijn wij niet twee gemeenschappen, maar één groot gezin van God. Wij willen belijden dat wij één zijn in Jezus - het gaat alles om Hem!

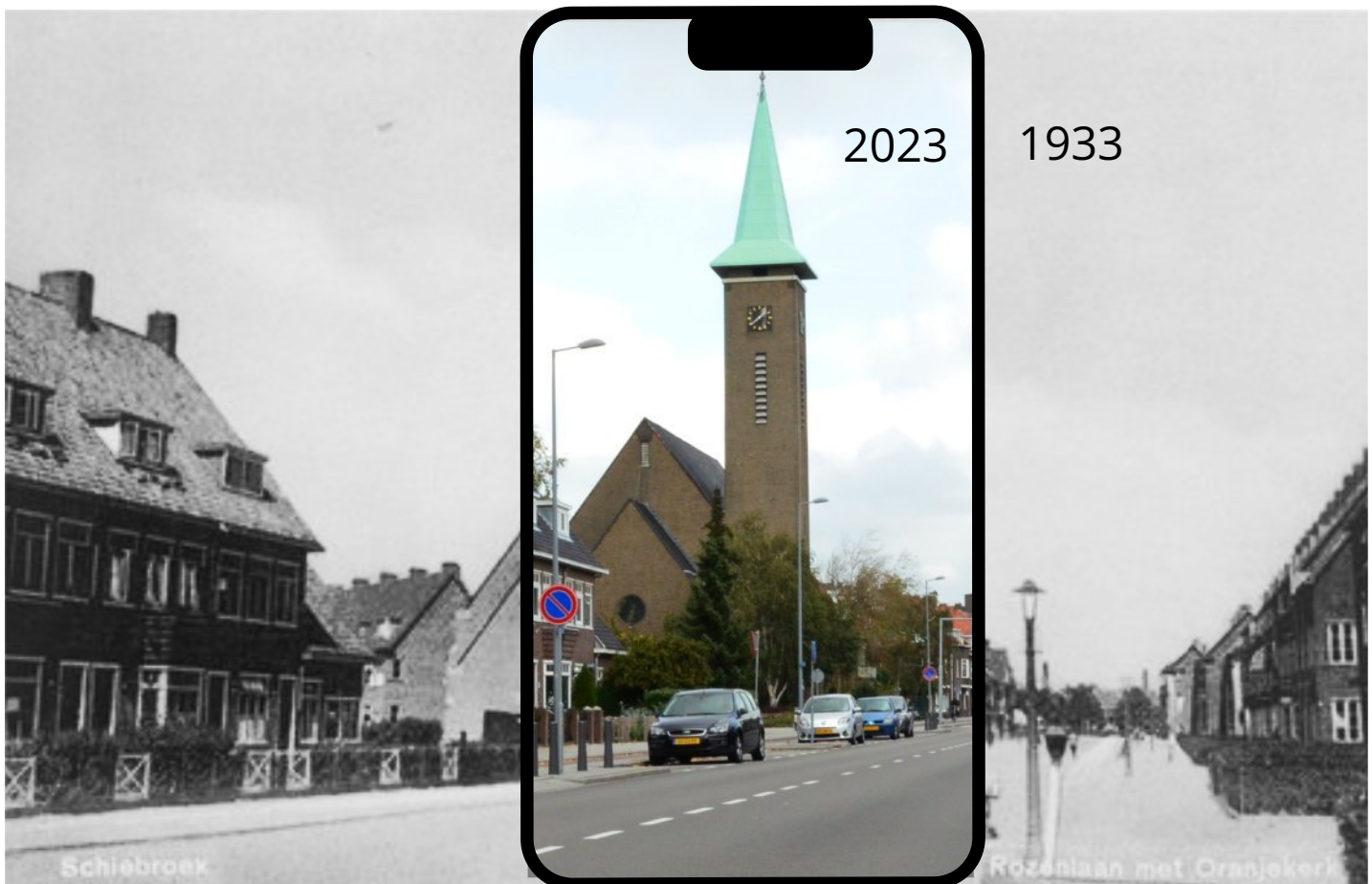
Ik ben dankbaar voor twee collega's en mede-arbeiders als Engel en Jurek, met wie het een vreugde is om samen te werken, dankbaar voor de algemene kerkenraad Noordrand van wie wij veel steun ontvangen, en eveneens voor een zeer positief gezinde Wijkraad die ons geregeld financieel steunt in onze culturele en muzikale activiteiten. Ik ben ook

erkentelijk en dankbaar voor een geweldig fijne kerkenraad, en zeker ontzettend dankbaar voor hen die nu "rustend" zijn, maar nog steeds met liefde en betrokkenheid meebouwen aan de gemeente. Wij zijn oprecht dankbaar voor zovele vrijwilligers, dankbaar voor ieder lid dat staat ingeschreven bij de Oranjekerk. En ja, ik ben oprecht dankbaar dat wij als gemeente bezig zijn om voor elkaar te bidden, en dat meer dan de helft van de enveloppen al zijn meegenomen. Dat betekent dat er al voor meer dan de helft van alle ingeschreven gemeenteleden is gebeden!

Tot slot onze visie en missie voor de volgende 90 jaar :
Ik denk niet dat iemand anders het duidelijker en krachtiger kan verwoorden dan de apostel Petrus:

"Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninkrijk van priesters, een heilige natie, een volk dat God zich verworven heeft om de grote daden te voorkondigen van Hem die u uit de duisternis heeft geroepen naar zijn wonerbaarlijke licht". (I Petrus 2:9) Ja, dat zijn wij als Oranjekerk.

En dat willen wij doen.
Niets meer, en niets minder.
Weer 90 jaar lang.

Op 24 maart 2018 ging koster Steven de Jong met pensioen

Steven... Bedankt...!

...voor je gastvrijheid...

... voor je aandacht...

...voor je liefde...

...voor je koffie...

Ruim 29 jaar is Steven de Jong koster geweest van de Oranjekerk.

Met veel plezier kijkt hij terug op deze periode.

“In de kerkenraadskamer heb ik in al die jaren vele predikanten over de drempel zien stappen. Naast ds. Jelle de Jong, ds. Gerrit van den Dool, ds. Dick Pranger, hadden we daarvoor nog ds. Van der Zwan en ds. Blonet. Ook heb ik natuurlijk heel wat kerkenraadsleden zien komen en gaan. Elk ambt van ouderling of diaken duurt vier jaar. In de tijd van ds. De Jong zat de kerkenraadskamer helemaal vol met ambtsdragers, in tegenstelling tot deze tijd, waarin er slechts enkele ambtsdragers zitten. Ik vind dat zelf natuurlijk jammer, zorgelijk zelfs.

Maar altijd vond ik de ontmoeting met de mensen het allerbelangrijkste. Dat heb ik ervaren toen er hier in de kerk een groot feest werd georganiseerd, toen ik 20 jaar koster was. Dat was voor mij een van de hoogtepunten uit mijn loopbaan als koster.

Een ander hoogtepunt was toen er in Rotterdam de Taizé vieringen werden gehouden in diverse kerken. Ook hier in de kerk hebben we honderd buitenlandse jongeren ontmoet, die werden ondergebracht bij gemeenteleden thuis. Het was een geweldige tijd.

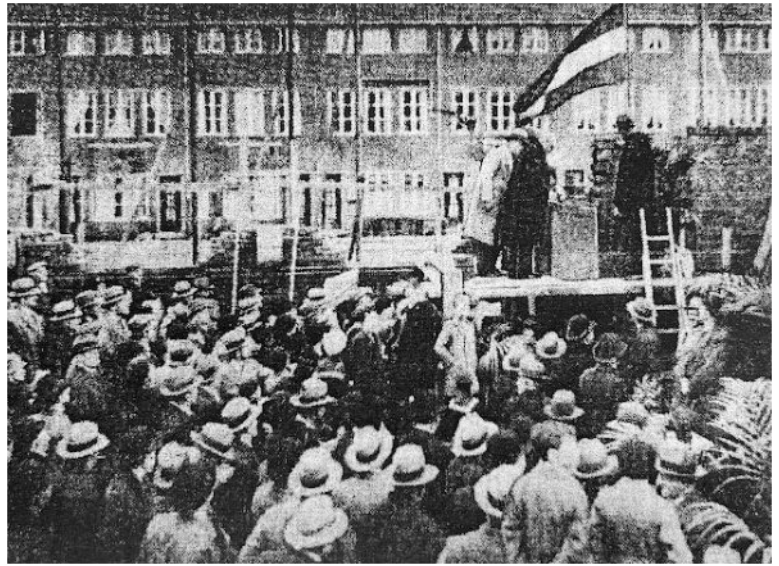
Afscheid ds. Gerrit van den Dool in 2017

Dominee Gerrit van den Dool nam, samen met zijn vrouw Henriëtte, in april 2017 afscheid van de gemeenteleden, vrienden en bekenden van de Oranjekerk-gemeente. Deze kerk, een bekend punt in het Kleiwegkwartier, is ruim 15 jaar als een tweede huis voor hen geweest. Jong en oud kennen de dominee van de zondagse erediensten, catechisatie, huisbezoeken tijdens ziekte, bijbelstudies of thema-avonden.

In het begin van zijn Rotterdamse periode is de dominee bovendien vier jaar scriba van de Gereformeerde classis geweest. Ook was hij vanaf 2008 tot 2016 voor een deel van zijn tijd in dienst van de Goede Herderkerk. Hij werkte daar met name voor de ouderen in Schiehoven, Borgsate en de Wilgenborgh. Wij kennen de dominee als een warm mens die de boodschap van liefde uitdraagt. Zijn vrouw Henriëtte is zangeres en zangpedagoge. Haar prachtige vocale bijdragen aan de erediensten tijdens Kerst en Pasen in de Oranjekerk zijn bij velen een mooie herinnering.

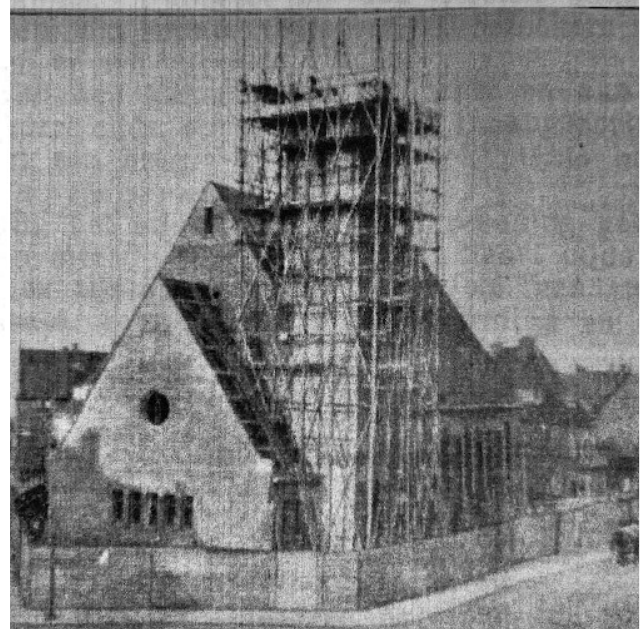
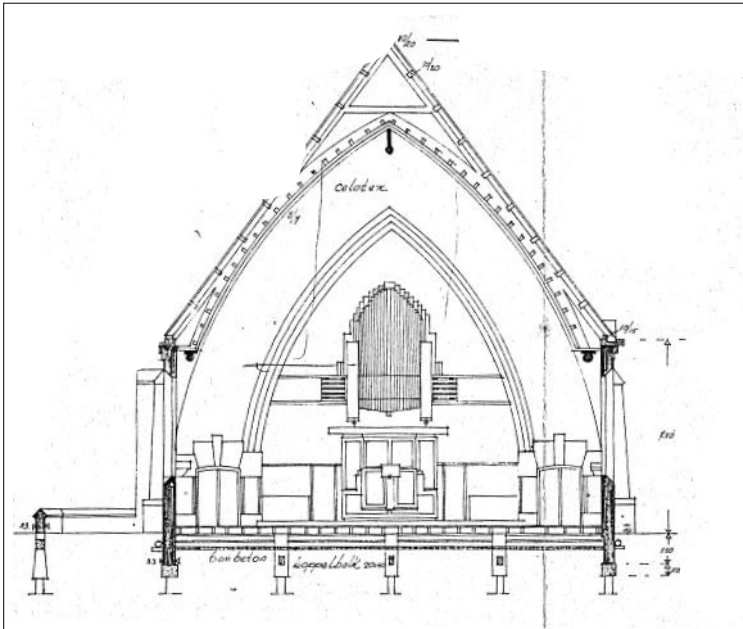

Op zaterdag 28 oktober 1933 werd door ds. Blankhart de eerste steen gelegd van de derde Ned. Herv. Kerk aan de Rozenlaan, die Oranjekerk zal worden genoemd. Na het zingen van Psalm 68:10 en het voorlezen van Psalm 116, las ds. Blankhart de oorkonde voor, vermeldende den datum der steenlegging en de namen van de leden van het kerkbestuur. Daarna werd de oorkonde in een bus gedaan, welke vervolgens door de loodgieter A. Hueck werd dicht gesoldeerd. De dominee zei toen de historische woorden: “Ik hoop dat de ingemetselde bus niet snel zal worden teruggevonden....”

In 1934 werd het derde vooroorlogse kerkgebouw door de Ned Hervormde kerk aan de Rozenlaan gebouwd. Architect L.N. Krijgsman stelde de kosten op fl. 60.000,-. De klok in de toren heeft lange tijd niet gewerkt. Kerklid Henk de Koning heeft een tekening gemaakt van het uurwerk. Samen met docenten en studenten van de Christiaan Huygensschool is er naar de tekening van de klok gekeken. Er bleek toch een constructiefout in het uurwerk te zitten. Met elkaar is de fout hersteld en wijst de klok aan de Rozenlaan weer de juiste tijd aan. Tijdens de verbouwing van 1971 kwamen kranten uit 1933 tevoorschijn bij het orgel: de klankkasten lekten en de kieren werden met de kranten gedicht....

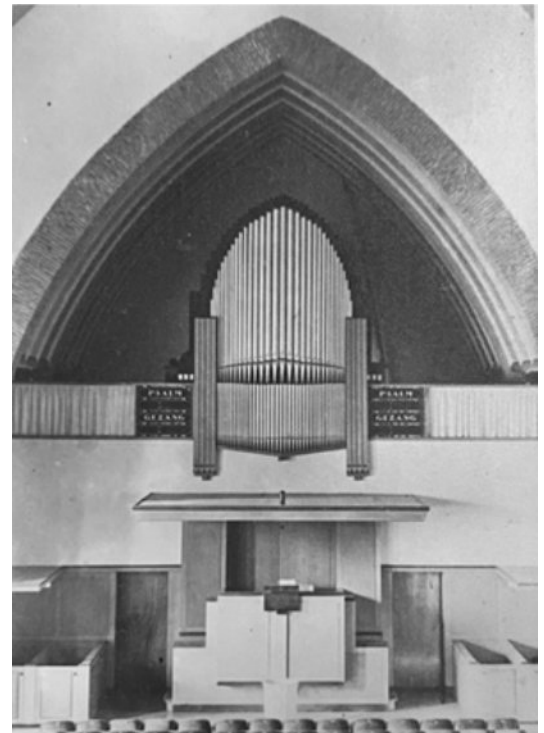
(uit Een Eeuw Kleiwegkwartier van Henk Koetsveld)

Aanzicht Liturgisch centrum met in het midden de preekstoel, met daarboven het orgel.

Bij de eerste verbouwing in december 1971 werd het liturgisch centrum meteen al flink aangepakt.

Deze oude interieurfoto kregen we van Ank Tuinenburg Muys-Breugem

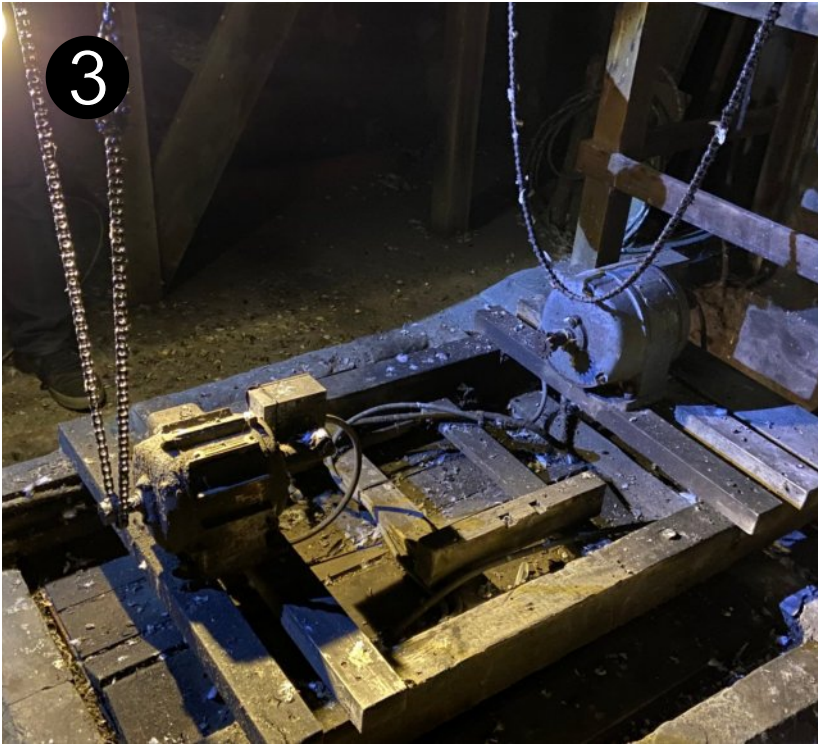
Inspectie van de kerktoren

Op 6 februari 2020 hebben de bestuursleden van de Stichting Vrienden van de Oranjekerk de toren beklommen om een kijkje te nemen hoe alles er voor stond. Zij concludeerden dat hier en daar wel wat renovatie nodig was.

Elders in dit magazine leest u wat meer over de doelstellingen van de SVOK.

Bij de foto's:

1. Steven leidt de bestuursleden naar boven
2. Oude leidingen worden opgespoord
3. Twee motoren die de klok laten luiden
4. De twee kerkklokken, nog steeds in gebruik
5. Onderweg kom je de vlaggenstok tegen...
6. Het laatste laddertje onder de spits

STICHTING
VRIENDEN VAN DE
ORANJEKERK
ROTTERDAM

Kenia-groep van de Noordrandkerken helpt opruimen

In de kelder van de Oranjekerk was al jaren niets meer opgeruimd. De Stichting Vrienden van de Oranjekerk nodigde enkele jongeren uit van de Noordrandkerken (De Kenia groep) om te helpen. Zij staken de handen uit de mouwen en hadden binnen een uur een container vol met afval.

Het was een gezellige ochtend, die voor de jongeren ook nog een extraatje opleverde voor hun stichting in Kenia. Ook de bestuursleden van de Vrienden van de Oranjekerk hielpen mee om de container vol te krijgen...

Een jaar of tien geleden rees bij een aantal verontruste leden van de Oranjekerk-gemeente de vraag of het kerkgebouw nog wel in stand zou kunnen worden gehouden. Niet alleen door de kosten van het groot onderhoud, maar ook vanwege de mogelijke gevolgen van de lage grondwaterstanden in het Kleiwegkwartier voor de fundering van het gebouw. Het zou jammer zijn wanneer om welke reden dan ook het kerkgebouw zou verdwijnen. Het is immers een karakteristiek en beeldbepalend gebouw, dat naast de kerkelijke functie ook op sociaal-cultureel gebied een belangrijke bijdrage aan de wijk levert. Vanuit de kerkgemeente is daarom toen het initiatief genomen om tot een stichting te komen die zich zou gaan richten op het

werven van gelden voor het in stand houden van het kerkgebouw. Noodzakelijke functionele aanpassingen van het gebouw worden dan meegenomen. Een aantal mensen, zowel vanuit de kerkgemeente als van daarbuiten, gaf gehoor aan een verzoek vanuit het kerkbestuur stappen te zetten om tot zo'n stichting te kunnen komen.

Na een klein jaar van overleg en het schrijven van de nodige documenten kon op 17 augustus 2018 de stichtingsakte door de notaris worden ondertekend.

Net als de kerk viert daarom ook de Stichting Vrienden van de Oranjekerk Rotterdam (SVOK) dit jaar een lustrum: het eerste.

SVOK bestuur: Adriaan Pieterse (secretaris), Norman Langelaan (bouwzaken), Hans Mani (voorzitter), Jan Vermaak (communicatie) en Henk Diemer (financiën)

Gelukkig is de stand van het grondwaterpeil in het Kleiwegkwartier sterk verbeterd. Onbekend was echter of de koppen van de heipalen van de kerk in het verleden langdurig droog hebben gestaan. Medio 2019 heeft het bestuur daarom in eigen beheer een onderzoek uitgevoerd naar de kwaliteit van de fundering. Daaruit is naar voren gekomen dat de houten palen nog in een voldoende goede staat verkeren.

Het bestuur heeft behalve voor het groot onderhoud ook aandacht voor functionele aanpassingen van het gebouw. Deze aanpassingen moeten het gebruik op langere termijn mogelijk maken.

In dat verband zijn er verschillende overlegmomenten geweest met de Oranjekerkgemeente en de Noorderlichtgemeente. Daarbij zijn diverse ideeën en wensen wat betreft het gebruik van het gebouw naar voren gekomen.

Het gaat dan niet alleen om het gebruik als kerk, maar ook voor het gebruik van het kerkgebouw door derden. Op die wijze kan de Oranjekerk in de toekomst nog meer betekenis krijgen als een sociaal-cultureel ontmoetingspunt in de wijk.

Tijdens de coronapandemie konden maar weinig werkzaamheden aan het gebouw plaats vinden. Maar de tijd is wel nuttig besteed met het ontwikkelen van een toekomstvisie, het verder uitwerken van aanpassingen aan het gebouw en aan het opruimen van allerlei oude spullen in de kelder en de toren.

Herstel van de torenspits

Vanuit het bestuur is deskundig advies gegeven voor herstel van de torenspits na de stormschade van februari vorig jaar. Bij inspectie van de torenspits is ook gebleken dat de haan

dringend moet worden gerestaureerd.

Na negentig jaar over het Kleiwegkwartier te hebben uitgekeken, is de haan behoorlijk aan het aftakelen. De haan is door z'n spies heen gezakt, kan niet meer draaien en is in slechte staat. Het ijzerwerk onder de haan is roestig en aan vervanging toe. Lang uitstel zou tot een gevaarlijke situatie kunnen leiden. Het geheel

zal gerestaureerd moeten worden waarna de haan weer verguld wordt en met elke wind mee kan draaien. Het herstel van de torenspits zelf kon grotendeels worden bekostigd uit verzekeringsgelden. De haan zal echter hersteld moeten worden uit eigen middelen. Onze stichting wil hier een bijdrage aan leveren.

Wanneer je over het Rozenlaanviaduct de wijk binnenkomt is de toren van de Oranjekerk een echte blikvanger. Bezien wordt of dit door verlichting van de torenspits in de avonduren een extra accent kan krijgen.

Ook hier zal de stichting graag aan bijdragen.

Directe aanleiding voor het oprichten van de stichting was de wens om het kerkgebouw te behouden, ook op langere termijn.

Op bovenstaande foto is goed te zien welk stuk werd vervangen. De rest van de spits was in goede staat. De ijzeren constructie van de haan laat de laatste jaren wel wat roestwater achter op het groene koperen gedeelte van de spits.

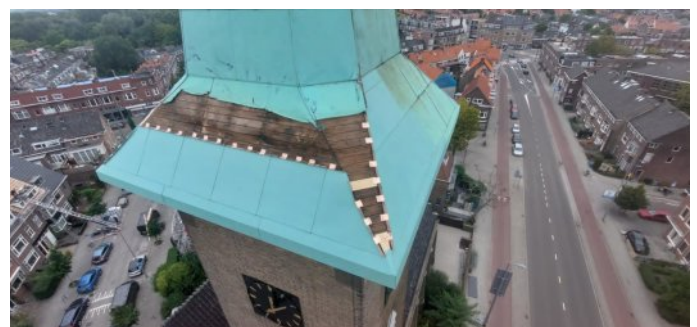
Ook hiervoor zal de SVOK zich inzetten om de haan stevig te laten staan tot zeker 2034 (100 jarig jubileum)

Aanpassing van de koffieruimte

De koffieruimte is aan vernieuwing toe. De keuken voldoet niet meer, de garderoberekken zijn rommelig en de tl-verlichting in het systeemplafond is kil en ongezellig. Een projectgroep en een regiegroep bestaande uit enthousiaste vrijwilligers zet zich in om de koffieruimte aan te passen tot een ruimte die geschikt is als dé ontmoetingsruimte van het gebouw, maar ook voor bijeenkomsten,

lezingen, gezamenlijke maaltijden, cursussen en als repetitieruimte. De stichting ondersteunt en adviseert dit project met ontwerp en uitvoering. Daarnaast heeft de SVOK ook een forse financiële bijdrage toegezegd. Dit kan dankzij onze vrienden, giften en legaten.

Toekomstige projecten.

De bijna negentig jaar oude dakpannen van het kerkgebouw zijn aan vervanging toe. Inmiddels heeft ook de kerk te maken met hoge energiekosten. Bezien wordt of het zinvol is om tegelijk met vernieuwen van het dak zonnepanelen aan te brengen. Belangrijk is daarbij de vraag of zo'n investering rendabel kan zijn. Maar er staan nog meer projecten op het wensenlijstje. Zo is de ingang bij de koffieruimte niet bepaald uitnodigend, is er vraag naar meer ruimtes voor verschillende activiteiten en kan er met een toenemend gebruik van het kerkgebouw behoefte komen aan extra toiletruimte.

Help ons helpen

Om de verschillende projecten financieel

mogelijk te maken te maken zijn we afhankelijk van donaties, legaten en subsidies.

Momenteel telt de stichting circa 50 vrienden / donateurs. Een Vriend is iemand die ons een goed hart toedraagt, een Donateur doet dat natuurlijk ook, maar draagt bovendien financieel bij. Beiden zijn ons dierbaar en ontvangen onze periodieke nieuwsbrieven. Maar om alle wensen te realiseren is het is natuurlijk van belang dat er meer komen. Elk jaar wordt op de website het financieel jaarverslag gepubliceerd, evenals het activiteitenverslag over het voorgaande jaar.

Wilt u ook Vriend / Donateur worden?
Dat kan via onze website:

www.vriendenvandeoranjekerk.nl

De stichting heeft een ANBI status, waardoor giften van de belasting aftrekbaar zijn.

Bevrijdingsconcert
2021
Tussen Schie en Coolsingel

Viool : Annabelle Ferdinand
Piano : Ronald Kouwenhoven
Tenor : Joost van der Linden

Live en
livestream

3 mei Oranjekerk R'dam 12.30 uur
5 mei Oranjekerk R'dam 10.30 uur
5 mei Grote Kerk Overschie 15.00 uur

FONDS
PODIUM
KUNSTEN
PERFORMING
ARTS FUND NL
NIOD/Beeldbank WO2

Collectie Joods Historisch Museum,
Amsterdam
© Stichting Charlotte Salomon

kaartverkoop en informatie
www.annabelleferdinand.nl

Bevrijdingsconcerten Tussen Schie en Coolsingel

In het kader van De Bevrijding brachten Annabelle Ferdinand (viool), Joost van der Linden (tenor) en Ronald Kouwenhoven (piano) in 2021 en 2022 een bijzondere voorstelling in de Oranjekerk: *“Tussen Schie en Coolsingel”*.

De muziek die tijdens deze voorstelling gebracht werd, was op verschillende manieren gelinkt aan oorlog en bevrijding. Wijkbewoners (gemeenteleden Bert van Reeuwijk en Piet van de Ree) die de WO2 hadden meegemaakt, kwamen via filmmateriaal aan het woord, als eerbetoon aan slachtoffers en overlevenden.

Bezoekers (zowel jong als oud), herkenden de beelden en werden gegrepen door de vertellende muziek. Zo werd er onder andere verteld dat de moeder van violiste Annabelle Ferdinand in 1934 de eerste dopeling van de Oranjekerk was, en dat zij en haar zussen in de oorlog in de Oranjekerk naar school gingen, omdat hun Da Costaschool door de Duitsers was bezet.

Ook waren er de indrukwekkende herinneringen van het in 2020 overleden gemeentelid Henk de Koning, over het bombardement en de hongervinter.

Tijdens de muziekstukken werden afbeeldingen vertoond. Onder andere oude en nieuwe foto's van Rotterdam en gouaches van de Duits-Joodse schilderes Charlotte Salomon die in de oorlog op jonge leeftijd uit Duitsland naar Frankrijk vluchtte.

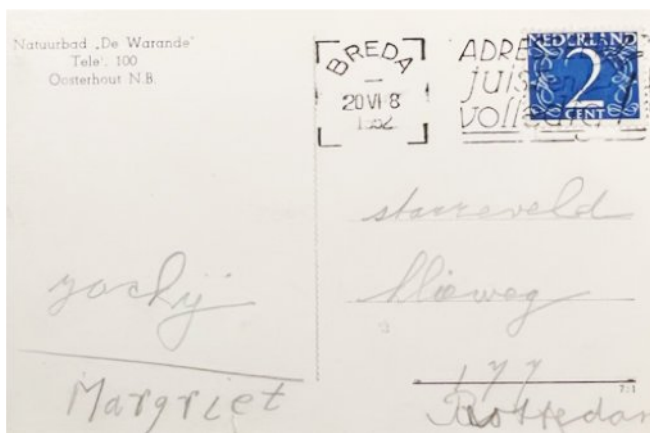
Het beeldmateriaal werd beschikbaar gesteld door het NIOD/Beeldbank WO2, Collectie Joods Historisch Museum Amsterdam, © Stichting Charlotte Salomon en Loud Mommersteeg. Dit bijzondere project werd mede mogelijk gemaakt door de gemeente Rotterdam, Opzoemer Mee en Fonds Podiumkunsten.

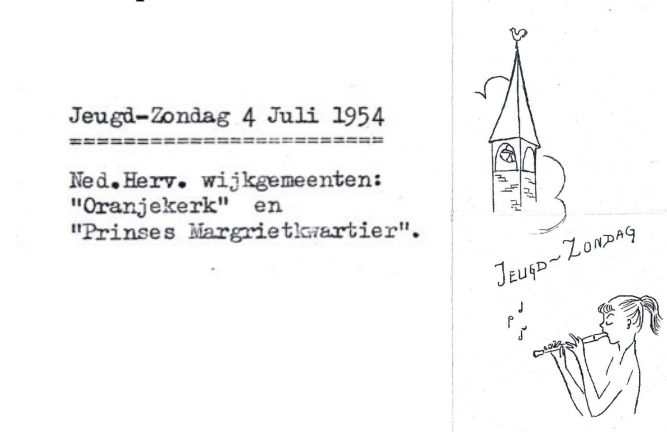
In de jaren vijftig kende de Oranjekerk een zondagsschool : De Goede Herder.
 We kregen wat aardige kaarten en foto's uit die periode.....

De Rozenlaan was toen nog een stille strat, het Rozenlaanviaduct moest toen nog gebouwd worden

kerkkamp in Oosterhout

De zondagsscholen in die tijd gaven de kinderen altijd dergelijke materialen mee voor thuis.

Arnout tijdens een Startzondag met zijn opa Leen van Loon, Henk Vermeulen bespeelt het orgel. Aram, Charlotte en Mirjam tijdens een kerstfeest. Het Wilhelmus klonk vanuit de toren in 2020

Kerstfeesten in de Oranjekerk

Bijgaande foto's zijn uit de oude doos. De kerstfeesten in de kerk waren altijd sfeer- vol. De leiding van de kinderclubs en kindernevendiensten maakten er altijd een mooi feest van.

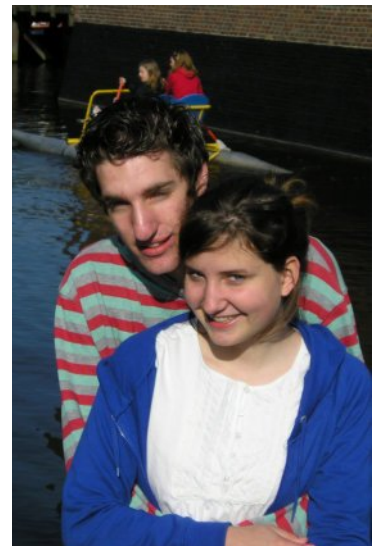

De weekenden van de kerkkampen voor de jongeren zijn voor velen een goede herinnering. Hier zitten ze op de trap van het Kruithuis in Delft, waar ze toen in 2007 op de fiets naar toe gingen....

Onvergetelijk waren deze weekenden met de Oranjeridders. Naast de vele heerlijke ontspanningsmomenten met veel spel en sport, waren er ook elk weekend weer de serieuze momenten met ieder weekend een ander thema. Er volgden dan gesprekken tot diep in de nacht, werd er gezongen bij de piano en werd er zelfs op zondagochtend een soort kerkdienstje gehouden..... en elk weekend kregen we dan ook bezoek van dominee Gerrit van den Dool.

In 2015 en 2016 gingen we met de jongeren naar een scoutinggebouw in Schiedam. Onze jongerenwerkster Anouska had dat voorbereid met Esther, Rinus en Jan. De jongeren deden daar een speurtocht door het centrum van Schiedam en werd er een dienst voorbereid in een oud pandje tegenover het jenevermuseum. Ook Dirkje kwam een keer langs om een heerlijke maaltijd samen met de jongeren voor te bereiden. Ook ds. Van den Dool kwam traditiegetrouw een bezoek brengen. Ook in deze weekenden stond ontspanning hoog op de agenda, maar werd er ook serieus gesproken over bijbelse thema's en werd er veel gezongen bij het gitaarspel van Anouska. Supergezellig waren deze weekenden, niet alleen voor de jongeren, maar ook voor de leiding.....

Op deze foto waren de Oranjeridders op kamp in Voorburg. Boven vlnr: Serena, Lars, Emilie, Berent, Esther, Margreet, Kai, Ruben, Matthijs, Dorine, Andries, Laura, Andreas, Jan, Vincent, Arjan. Onder vlnr: Jeroen, Dianne, Christel, Norina, Manon, Rutger, Jasper en Geja

Van 2005 tot en met 2014 zagen de jongeren van de Oranjekerk elkaar regelmatig. Naast de catechese en de diensten wilden zij elkaar ook graag ontmoeten in gezellige weekenden. Tijdens een van deze weekenden noemden zij zichzelf de Oranjeridders. In april 2006 gingen de Oranjeridders een weekend weg naar Voorburg, waar deze foto werd genomen. Het thema was toen: "Humor in de bijbel". Naast alle serieuze gesprekken, werd er natuurlijk ook veel gelachen...

Amber en Lennert tijdens een weekend in 2010

Laura en Emilie itijdens dat zelfde weekend

In het Don Boscohuis in Voorburg hebben de jongeren twee keer een gezellig weekend doorgebracht. De weekenden hadden altijd een thema. In dit weekend was het thema Humor in de bijbel.

Tijdens de serieuze gesprekken werden vele meningen geuit over het geloof, muziek en de medemens. Naast deze serieuze ontmoetingen was er ook altijd veel tijd voor

ontspanning en plezier. Er werd altijd zelf gekookt en de leiding van deze weekenden was vaak in handen van Esther, Margreet, Andries, Jan en Geja.

Aandachtig luisteren Kai, Matthijs, Geja en Jasper naar Laura tijdens het weekend in Voorburg

De Oranjekerk en ons Leerhuis

door dr. Klaas D. Govers

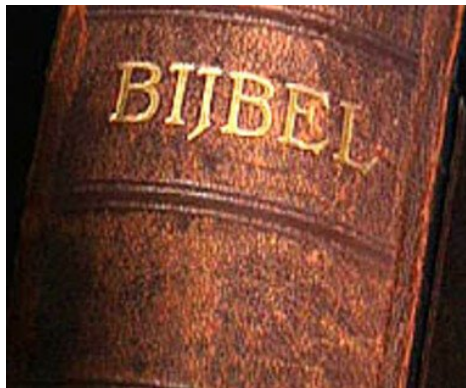
In januari 1989 zijn we ons Leerhuis begonnen in Rotterdam. Na twee andere locaties kwamen we in de Oranjekerk terecht. En dat werd jarenlang, tot in 2020, ons thuis. Eén zaterdag in de maand waren we er; we hebben

tijden gehad van ongeveer vijftig deelnemers, soms dertig. En als we dan binnenkwamen, was Steven er al, met een hartelijk welkom, en met heerlijke koffie. Zo werd de Oranjekerk voor ons een vertrouwde plek, een mokum, waar mensen elkaar ontmoetten, waar wonderlijke contacten tot stand kwamen. Vanuit deze zaterdagen gingen mensen en boeken naar de Congo, gingen mensen en medicijnen naar de Oekraïne. Een plek waar we baden voor elkaar, maar ook voor Afrika. En soms was het zo, dat we een thema behandelden, en het gevoel hadden: dit is een woord voor onze broeders en zusters in de Congo. En de studies die we in de Oranjekerk met elkaar deelden, werden opgenomen en

uitgetypt; ze verschenen in boekvorm en gingen het land in, maar ook naar Aruba, naar Afrika en waar ook maar lezers te vinden waren. Er kwamen mensen naar het Leerhuis van dichtbij,

uit de Duizendschoonstraat en vanuit de Rozenlaan, maar ook van ver. Zo werd de Oranjekerk een begrip, tot in Velp, tot in Ermelo, tot in Houten, van Breda tot Hoogerheide, en zelfs tot in

Sint-Niklaas en Meise in België toe. De Oranjekerk een begrip, maar meer dan dat: het werd een thuis, een plek waar mensen met elkaar verbonden raakten, hechte banden werden gesmeed; mensen die hun ervaring met

God deelden, die elkaar opbelden om voor elkaar te bidden, die de ander in hun hart droegen. We hadden ons schoolbord, en dan konden we de hebreeuwse woorden opschrijven, want we gingen samen zo diep als het kon, in de grondtekst, de oorspronkelijke zin van de Schriften. Maar ik vergeet nooit die oudere zuster, die een keer zei: schrijf maar niet te veel hebreuws op, geef ons maar een woord voor ons hart. Zo kwam het dat ik zei: we geven pastoraal hebreuws. Zo is de Oranjekerk voor ons een heiligdom geworden, plek waar we de Aanwezigheid van God konden vinden, waar we dicht bij het hart van God kwamen, waar we mochten ervaren: Jezus is bij mij, ook als het donker wordt.

De Oranjekerk: oase in de woestijn, plek om op adem te komen in de stormen van de tijd.

Dankbare terugblik

Hans en Inez van der Wagt

In 1987 verhuisden we met Dorine vanuit Gouda naar Rotterdam en gingen kerken in de Nassaukerk. Al snel werd onze zoon Matthijs geboren en in de Nassaukerk gedoopt. Hij bleek de laatste dopeling in deze kerk te zijn, want al snel verhuisde de Nassaugemeente naar de Oranjekerk.

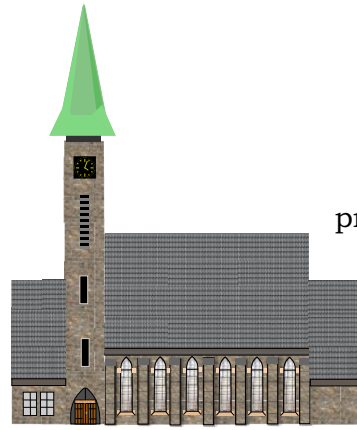
We voelden ons meteen thuis aan de Rozenlaan. In de jaren die volgden, hebben we diverse taken gehad.

Steven en Inez achter de bar

Zo was Inez lid van diverse commissies, zoals de TotJeDienst en het jeugdberaad, hielp ze de koster bij diverse feesten, recepties enz. en ging ze jarenlang met de kinderen naar de Peutermoedergroep. Hans was vier jaar lang diaken en werd verantwoordelijk voor het collecte- en hulpkosterrooster. Hij collecteerde en “kosterde” zelf uiteraard ook mee. Hans werd ook lid van

jongerenkoor Intercession onder leiding van Ronald Kouwenhoven. Dat waren heerlijke jaren met vele optredens in kerken en andere bijeenkomsten in de regio. Sinds 2004 zingt hij bij Shine, een kleine vocalgroep die a capella zingt. Hij voelt zich daar helemaal thuis en ze hopen in november hun 20-jarig jubileum in de Oranjekerk te vieren met een concert. We kregen er nog twee kinderen bij (Christel en Timo) en onze kinderen groeiden op met de andere kinderen en jongeren in de Oranjekerk. Voor hen was dat ook een geweldige tijd, waaruit nog steeds veel vriendschappen zijn ontstaan. Met de catechesegroep gingen zij ook weekenden weg en hieruit ontstonden de Oranjeridders. Deze groep schiep een hechte band tussen de jongeren, een

prachtige tijd.

Christel en Timo zongen en drumden ook in Devoted, onze jongerenband.

Heerlijk om je kinderen zo enthousiast te zien en te horen drummen en zingen. Hun CD blijft een waardevolle herinnering aan die tijd. De kinderen hebben op hun beurt ook diverse taken op zich genomen, zoals collecteren, verschillende commissies, kampwerk, kindernevendienst, bazaar. Ze zijn inmiddels allemaal al lang de deur uit en vinden hun eigen weg in het leven.

We kunnen dus dankbaar terugkijken op een mooie periode. Wat de toekomst brengt weten we niet, maar deze herinneringen nemen ze ons in ieder geval nooit meer af.

Marja, Johanna, Hans en Ed tijdens een optreden van Shine

De verbindingskerk

Henk Koetsveld

Als ik 's morgens opsta en mijn gordijnen opendoe weet ik direct hoe laat het is. Ik zie dan namelijk de klok in de toren van de Oranjekerk.

De hoge, slanke toren met zijn ingesnoerde spits staat daar al bijna negentig jaar aan de Rozenlaan. Hij steekt hoog boven de daken uit van de woningen in de buurt. Het van oorsprong Nederlandse Hervormde kerkgebouw zelf

oogt met zijn hoge zadeldak streng en gesloten.

Toch staat de kerk al decennialang bekend als 'de verbindingskerk' door de vele contacten met mensen en instellingen binnen het

Kleiwegkwartier.

Leven in je eigen zuil

Het is alweer heel wat jaren geleden dat ik tijdens een culturele ochtend voor het eerst in de Oranjekerk kwam. Het was om een presentatie te geven. Het ging die ochtend over het religieuze en sociaal-culturele leven in het Kleiwegkwartier. De aanleiding was het toen net verschenen boek Een eeuw

Kleiwegkwartier.

De kerk is gebouwd in de tijd dat we nog een verzuilde samenleving hadden. En dat religie nog een belangrijk aspect van ons leven was. Het was niet de enige kerk in het Kleiwegkwartier. Aan de Kleiweg stond de gereformeerde Nassaukerk en de imposante Christus Koningkerk die nog steeds

in de Statenlaan staat en nu een woonfunctie heeft. Bij de Hervormde gemeente hoorden toen ook drie hervormde scholen. Eén daarvan was de Wilhelminaschool in de Margrietstraat. Het verenigingsleven speelde zich af binnen deze zuil en je ging naar een Hervormde bakker, slager en kruidenier. Het was een tijd waar het geloof boven emancipatie ging, eerbied boven de waarheid stond en het collectieve belang belangrijker was dan het individuele belang.

Andere tijden

In de jaren zeventig veranderde de samenleving sterk. Het aantal inwoners daalde van 14.000 naar bijna 9.000 mensen. Het individuele belang werd

...de enige
niet commerciële
betekenisvolle
ontmoetingsplek
in de wijk...

belangrijker dan het collectieve belang. De eerbied verdween, alleen de waarheid zou zegenvieren. En de emancipatie

werd het nieuwe 'geloof'. De kerken liepen leeg. In 1988 is de Nassaukerk gesloten en werd vier jaar later afgebroken. De gereformeerden en de hervormden vonden elkaar

en gingen samen verder in de Oranjekerk. Ondanks het samengaan van beide gemeenten bleef het ledental teruglopen. Het kerkgebouw werd te groot. In 2009 werd daarom het interieur aangepast. De kerkzaal werd kleiner en geschikt gemaakt voor zowel een religieuze als een maatschappelijke functie. Nu wordt de kerk gebruikt door twee religieuze gemeenschappen: de 'oude' Oranjekerk en een jonge gemeenschap met de naam 'Het Noorderlicht'.

Deze tijd

Nu wonen er ruim 8.000 mensen in het Kleiwegkwartier. Er wonen veel jonge mensen. Religie staat op de achtergrond voor de meesten. Tijdens die culturele ochtend van een paar jaar geleden had ik het ook over de psychologische basisbehoeften van de mensen. Eén ervan is Verbonden zijn met je directe omgeving, willen zorgen voor de ander en de omgeving. Verbondenheid wel te verstaan met elkaar, het bovenaardse en de natuur. De Oranjekerk is op dit moment de enige niet commerciële betekenisvolle ontmoetingsplek in de wijk. Dagelijks is het gebouw open voor deze zelf opgelegde niet religieuze verbindingstaak. Op zondag natuurlijk wel als kerk. Dat het gebouw de komende negentig jaar deze twee functies zal blijven behouden is mijn oprechte wens.

Culturele Ochtenden

Andries van Bale

Begin 2014 vroeg een aantal mensen zich af, wat wij als kerk konden gaan betekenen voor oudere bewoners in het Kleiwegkwartier. Voor deze doelgroep zijn weinig of geen activiteiten in de wijk. We kwamen toen op het idee om een wijkbibliotheek en culturele en muzikale ochtenden te gaan aanbieden. Het moest laagdrempelig zijn en voor iedereen toegankelijk. Deze activiteiten waren er niet op gericht om meer kerkleden te krijgen, maar meer om onze liefde met de medemens te delen. De kerk is een ontmoetingsplek voor iedereen en is een gastvrije omgeving met aandacht voor iedereen. Na bijna tien jaar kunnen we zeggen dat deze opzet redelijk geslaagd is. Er komen iedere eerste dinsdag van de maand ongeveer 30 mensen bijeen. Zij kunnen dan de hectiek van het dagelijks leven even achter zich laten, genieten van een kopje koffie en andere mensen ontmoeten.

Cultuurteam

Elke keer is er een ander programma met verschillende onderwerpen, meestal vergezeld van mooie beelden. Er is een cultuurteam wat deze ochtenden voorbereid en ook zorgt voor de programmering en de inrichting van de zaal. Door de corona moesten ook wij enige tijd stoppen, maar wat waren we blij dat we daarna weer gewoon door konden gaan. Bij iedere bijeenkomst is er een collecte voor de onkosten, deze is niet toereikend. De gebiedscommissie ziet het belang van deze activiteit en heeft ons een aantal keren ondersteund. Via de Buurtkrant, emails en posters worden de bezoekers geïnformeerd over de programma's. We hopen de komende jaren met veel plezier en enthousiasme door te kunnen gaan met deze culturele ochtenden.

Op deze foto drie trouwe bezoekers van de culturele ochtenden...

Altijd werd er gediscussieerd, hier in een sociëteit aan de Wilgenplas. Christel en Timo in de band Devoted.

Het Raam Richters..... een verhaal apart.

door Andries van Bale

Toen er plannen werden gemaakt voor de bouw van de Oranjekerk, is er ongetwijfeld gesproken over kerkraden. Onze huidige kerkraden zijn van eenvoudig glas-in-lood gemaakt. Er moest echter ook een echt kerkrad van glas in lood komen. De bekende schilder Marius Richters maakte ook glas in lood ramen speciaal voor kerken. Het was een Christelijke kunstenaar, die de opdracht omstreeks 1934 kreeg. Het rad stelt voor Christus verschijning aan Johannes op Padmos. Johannes werpt zich voor de voeten van Christus neer,. De woorden uit openbaring “Vrees niet, Ik ben de eerste en de laatste” staat als tekst in het rad. Het rad werd geplaatst aan de achterzijde van de kerk boven de twee toegangsdeuren. Niet de kerkgangers maar de dominees en de ouderlingen hadden vanaf de kansel zicht op het rad. Eind jaren zestig werd de galerij met een muur dicht gemaakt en verdween het rad uit het zicht. Het rad werd verwaarloosd en moest hoog nodig gerestaureerd worden. Daarna kon het in de kerkzaal aangebracht worden met verlichting voor iedereen zichtbaar, De financiering van de restauratie was er niet. Lettie Lameris en Henk de Koning hebben zich heel lang ingezet om het

geld bijeen te krijgen. Mede door een zeer ruime gift vanuit de bazaarpot is op 9 juli 2009 onder veel belangstelling het gerestaureerde rad geplaatst in de kerkrad. Een plaats waar het thuis hoort.

vlnr: Piet van de Ree, Henk Stapelkamp, Henk de Koning, Andries van Bale en Jan Kees Hoek

Jubileumwoordzoeker Oranjekerk 90 jaar

De achternamen van hieronder genoemde (oud-)gemeenteleden dienen in de woordzoeker weggestreept te worden. De namen kunnen zowel horizontaal, verticaal, als diagonaal gevonden worden. De overgebleven letters vormen een toepasselijke zin.

Let op! Sommige namen passen ook in andere langere namen (bijv. Meijer in Zeemeijer of Ros in Rossen). Kijk dus goed of u de juiste te pakken heeft. Veel plezier!

Hans van der Wagt

V	I	J	E	H	T	T	A	M	G	N	O	J	E	D	B	E	N	A	R	D	Z
R	A	V	B	A	D	E	O	N	E	M	A	R	E	G	U	R	K	E	E	E	
E	N	N	A	R	A	E	R	I	R	E	N	B	A	K	S	Z	W	M	K	E	
E	E	B	D	N	U	K	E	G	S	R	S	T	E	O	R	O	A	E	O	M	
K	G	O	V	E	B	I	E	A	S	O	E	T	V	E	L	M	M	I	N	E	
E	N	R	A	N	N	A	N	L	R	V	N	E	I	J	F	E	E	X	D	I	I
N	O	O	N	O	E	D	L	N	U	I	D	E	F	W	E	R	I	U	N	E	
S	D	K	I	J	S	R	T	O	E	E	C	M	O	S	S	E	L	S	B	G	R
A	N	T	P	R	E	U	R	O	J	V	P	O	H	C	S	S	I	B	D	N	
T	A	G	E	E	I	J	O	E	G	L	N	A	R	P	R	A	N	G	E	R	E
V	V	A	R	T	E	H	N	T	E	P	N	N	O	R	E	P	I	J	L	S	I
G	E	W	E	E	M	G	E	L	T	A	M	S	R	S	G	O	U	M	A	N	
N	F	R	N	I	S	R	U	E	M	K	S	A	V	E	E	S	T	A	M	J	
E	A	E	M	P	A	E	A	E	R	E	A	L	K	A	E	B	A	N	U	T	
G	A	D	R	A	M	B	L	V	N	E	L	Z	E	L	N	U	O	G	I	J	R
N	R	N	E	R	A	L	L	E	A	D	D	E	E	U	E	L	W	O	S	A	
I	G	A	E	E	U	K	E	O	H	N	N	N	A	P	N	P	O	I	J	M	H
N	E	V	O	H	N	E	W	U	O	K	S	G	A	R	P	E	A	O	K	D	
A	D	L	A	N	G	E	N	D	O	E	N	T	E	V	S	O	L	T	N	E	
V	R	E	G	I	J	R	K	L	E	B	A	S	R	E	P	P	I	H	C	S	O
D	N	A	N	I	D	R	E	F	E	G	D	N	A	L	E	I	W	D	!	G	
O	O	S	T	E	R	O	M	R	U	E	R	F	U	O	C	M	A	R	I	S	
B	O	E	K	H	O	U	T	R	O	S	K	E	E	B	N	E	Z	O	O	R	

Zoek:	DUBBELMAN	LAGING	ROOZENBEEK	VANDEREE
BAK	FERDINAND	LANGENDOEN	ROSEBOOM	VANDERWAGT
BENARD	GOEDHART	LEUNE	ROS	VANDONGEN
BERGHOUT	GOUMAN	MARIS	ROSSEN	VANINGEN
BISSCHOP	HAAK	MASMEIJER	SABEL	VANLOON
BOEKHOUT	HOEK	MATTHEIJ	SCHIPPERS	VANREEWIJK
BRUIN	HOPPEZAK	MEIJER	SIXMA	VANSTEL
COUFREUR	HULLEMAN	MOREE	SLIJPER	VANIJPEREN
DEGRAAF	ISRAEL	MUIJS	STAM	VERMAAK
DEJONG	JANSEN	OMEROVIC	STAPELKAMP	VERMEULEN
DEKONING	KOROB	OOSTEROM	TAS	VREEKEN
DEVOS	KOUWENHOVEN	OSSEL	TELJEUR	WIELAND
DEWOLFF	KRUGER	PIETERSON	VANBALE	ZEEMEIJER
DIEMER	KRIJGER	PRANGER	VANDENDOOL	ZOMER

O	P	L	O	S	S	I	N	G	:	X	X			X						X	
X	X						X					X									X
X	X					X								X							

Een glittertje op de wand

door Ad Stam

Ruim 30 jaar was de Oranjekerk onze thuisbasis en die hele periode

waren we actief op allerlei manieren. Er zijn dus volop herinneringen te delen. Als lid van de kerkenraad heb ik twee belangrijke hoogtepunten mee mogen maken in de weg naar wat nu de PKN-wijkgemeente Oranjekerk is. Ik was nog maar net jeugdouderling in de Nassaukerk, toen duidelijk

interieur Nassaukerk

werd dat deze zou worden gesloten. De gereformeerde wijkgemeente van de Nassaukerk was er in grote meerderheid voorstander van om het nog voorzichtige Samen-op-Weg proces te versnellen met als uitkomst dat we gingen 'samenwonen' in de Oranjekerk. Bijna 20 jaar later, tijdens mijn voorzitterschap, zouden pas

officieel de laatste stappen gemaakt worden in het fusieproces. Nadat we in 2002 tot een federatie kwamen, werden we in 2007, onder de paraplu van de Noordrand, officieel een PKN-kerk als onderdeel van de Noordrand. In de bijna 20 jaar van samen gaan wonen tot het officiële 'huwelijk' hadden we overigens in de omgang met elkaar, allang niet meer op het vizier wie er uit welke bloedgroep kwam. In en na mijn jeugdouderlingschap heb ik lang meegedraaid in de activiteiten die voor de oudere jeugd werden opgezet. Voorbeelden waar ik nog altijd herinneringen aan heb zijn Vrijdag de 13e dat gericht was op jongeren in het Kleiwegkwartier en waarvan de naam tot veel discussie leidde, de Werkgroep ReliKonserten (WERK) waarin we samenwerkten met de Vredevorstkerk én de Goede Herderkerk en een jeugddag die we met ds. Jelle de Jong organiseerden. Een bijzondere herinnering aan die concerten met WERK is oud kerkenraadslid An

Roelofsen. Als in de Oranjekerk een concert werd gegeven, kwamen met regelmaat enige kerkenraadsleden langs. An was daar altijd bij... en van die kerkenraadsleden was zij meestal degene die het langst aanwezig bleef. De anderen bleven vaak maar tot de pauze, het volume en de muziekstijl sprak (voorzichtig gezegd) meestal niet aan. Bij An was dat anders, ze vond het geweldig dat het evangelie ook gebracht kon worden in moderne muziek en dat op die manier de jeugd ook bij de kerk betrokken kon worden... ook bij de stevige bluesrock van The Rock of Ages Bluesband. Toen de andere kerkenraadsleden waren vertrokken stond An op, niet om weg te gaan maar om met de jongeren mee te dansen op de muziek! Het spannendste project waaraan ik mee mocht werken in de Oranjekerk was de Taizé jongerenontmoeting in Rotterdam. Een jaar van voorbereiding bracht een nooit te vergeten eindejaarsweek in 2010. Ruim 150 jongeren uit voornamelijk jongeren uit Oost Europa en de Baltische

staten vonden in het Kleiwegkwartier een onderkomen. Hoewel de ontmoetingen in Ahoy natuurlijk geweldig waren, waren voor mij (en veel andere wijkbewoners) de ochtendvieringen in een volle kerkzaal. De oecumene kende een hoogtepunt toen op de slotdag de Oosters orthodoxe én Katholieke jongeren, uit landen die (ook toen al) onderlinge spanningen kenden, samen de Eucharistie vierden in onze protestantse kerk. Op dat moment was een glimp zichtbaar van wat de Vrede die ons wordt beloofd. Tot slot... de titel van dit verhaal... voor de jeugddag, die hierboven heel kort langs

kwam, was het thema van de dag (dat me helaas is ontschoten...) met grote blauwe letters bestrooid met glitter aan de toen nog stoffen wand gehangen. En hoe goed we het ook op hebben geruimd, de ruim 15 jaar dat het tapijt nog op de achterwand zat waren de glitters nog zichtbaar. Veel van wat er in de Oranjekerk aan goeds is geweest is voorbijgegaan, de herinnering blijft echter en vooral, van al die goede momenten is er met regelmaat een Schittering te zien en zolang de Oranjekerk open blijft zullen er nieuwe Schitteringen bijkomen!

Rozenlaan Centrum Oranjekerk
Rozenlaan 22

Centrum beschikbaar voor receptie of
vereniging tegen redelijk tarief

Inlichtingen bij Dinand de Vos
010-422 6522 of koster@pkn-oranjekerk.nl

Evangelische boekhandel

The Good
Bookshop

Zie onze webshop: www.thegoodbookshop.nl
Kleiweg 20, 3051 GR Rotterdam

Atelier *Jasje Japonnetje*

Kleding op maat
Patronen

Eike de Koning
06 - 14988700
jasjejaponnetje@outlook.com

muziekgezelschap **Yoska**

in de Oranjekerk..!

Deze wereldreis duurt
ruim 90 minuten..!

Op dinsdag 21 maart 2017
trad dit muziekgezelschap
op tijdens een van de
culturele ochtenden in de
Oranjekerk

Te beginnen in Rusland en dan via Europa naar Zuid Afrika, Indonesië,
Japan en Hawaï en tenslotte naar Zuid- en Noord Amerika waar we
eindigen met Country Music.

En toen kwam Noorderlicht...

Het was in oktober 2017. Tijdens een dienst van Noorderlicht Blijdorp werd het kleindochtertje van vrienden van mij gedoopt en ik was daarbij aanwezig. Dominee Niels de Jong, grondlegger van de Pioniersgemeente Noorderlicht Rotterdam, vertelde in die dienst ook over zijn visie voor nog vijf nieuwe pioniersgemeenten in Rotterdam, maar dan wel met een onderkomen in bestaande kerkgebouwen. Mijn hart maakte een sprongetje. Zou de Oranjekerkgemeente zo'n pioniersgroep kunnen en mogen ontvangen binnen haar muren? Een jaar eerder hadden een aantal gemeenteleden onder leiding van Gerda Bisschop hard gewerkt aan het rapport "Toekomst Gebouw Oranjekerk – een kerk in de wijk, van de wijk en voor de wijk." Zou dit al een begin kunnen worden van de vervulling van ons verlangen dat deze kerk, dit Huis van God, van meer betekenis zou kunnen worden voor het Kleiwegkwartier? Een gemeente erbij, hoe mooi zou dat zijn. Een jaar later werd het verlangen al werkelijkheid en mochten we de

pioniersgemeente Noorderlicht-Oranjekerk welkom heten. Voor mij is dat een Godswonder waar ik nog steeds stil van word als ik daar aan denk. Hoe mooi is dit: twee geloofsgemeenschappen onder één dak, maar wel met hetzelfde fundament in Jezus Christus. We geven daar op verschillende wijze uiting aan. Maar toch: eenheid in verscheidenheid. Beiden hebben hetzelfde verlangen dat de kerk een plek mag zijn waar mensen tot rust kunnen komen, waar mensen troost en vergeving

ontvangen, waar mensen bemoedigd worden, waar mensen fijne ontmoetingen hebben, waar mensen iets mogen ervaren van het liefdevolle Vaderhart van God en het hart van Jezus. Kortom, een plek waar men zich gezegend en geliefd mag weten.

De eerste vijf jaren samen van Oranjekerkgemeente en Noorderlicht Oranjekerk heb ik als bijzonder kostbaar en leerzaam ervaren. Ik denk dat we kunnen zeggen dat we aan elkaar geschonken zijn. Wel moesten we leren elkaar te zien als toegevoegde waarde, moesten we leren elkaars uniciteit, elkaars eigenheid te zien en te waarderen. Dit leerproces verliep niet altijd even gemakkelijk, maar het was vrijwel altijd goed. Er is een wederzijds vertrouwen en dat groeit nog steeds. Daar draagt de transparante houding van voorganger Jurek Woller zeker aan bij. Het maakt me dankbaar. Mijn verlangen is dat nog vele, vele jaren lang de Oranjekerkgemeente en Noorderlicht Oranjekerk vanuit dit Huis van God als gezegende mensen met elkaar en voor elkaar meer en meer tot zegen mogen zijn. En natuurlijk ook met en voor de wijk.

*Mariëlla Diemer
voorzitter Kerkenraad
Oranjekerkgemeente
2018 – 2022.*

Eén van de hoogtepunten van alle evenementen in de Oranjekerk was de musical Mozes in november 2009 gespeeld door de koorleden van de zanggroep Intercession.

Steven en Piet waren toen even de keurmeesters, Dirkje en Jan de bakkers

Norina en Matthijs kregen hier wat waardevolle tips van Geja Vermaak

Dorine en Corine deden ook mee

In de maand van de bazaar werd er ook wel eens door de jongeren aangepakt: hier kwamen ze op het idee om buiten oliebollen te bakken en deze te verkopen aan willekeurige voorbijgangers.... Hieronder een foto tijdens een kerstfeest met het buurtkoor.

Het buurtkoor van het Kleiwegkwartier trad op tijdens de kerstdagen

ds Van den dool vond het belangrijk dat ook de kinderen iets meekregen van het avondmaal. Bij deze gelegenheid werd er ook gegeten en werd het avondmaal voor hen uitgelegd. Op de foto boven herkennen we Lucy, Damaris en Amber. Op de foto links herkennen we de twee kinderen van Henk Vermeulen, Martijn en Mirjam.

Mart met Gerda Bisschop-Enthoven

Interieur voor de verbouwing

Bazaars en kerstmarkten in de Oranjekerk.

door Andries van Bale

De eerste bazaar voor de Oranjekerk werd 90 jaar geleden gehouden. De opbrengst was voor de

bouw van ons kerk-gebouw. Gezien de enorme kosten van de bouw was dit ongetwijfeld een druppel op een gloeiende plaat. Het moet de kerkgemeente echter veel voldoening hebben gegeven, dat zij op deze wijze ook een aantal stenen konden bijdragen aan het gebouw. Een gevoel wat ook nu altijd aanwezig is bij de bazaars. Toen ik betrokken raakte bij het bazargebeuren viel mij de enorme inzet en enthousiasme bij alle deelnemers op. Iedereen draagt een steentje bij en doet zijn best deze activiteit zo goed mogelijk te laten slagen. Het is zonder meer een verbindende gemeente activiteit.

Het hele jaar wordt er materiaal ingezameld en door vrijwilligers op zolder gesorteerd. Een tijdrovende maar ook leuke klus. De teruggang van het aantal gemeenteleden ging ook onze gemeente niet voorbij. Met minder mensen moesten wij nog meer werk gaan verzetten. Het samen gaan met de Gereformeerde kerk tot een

Samen op Weg gemeente gaf echter meer ruimte. Het bleef echter een enorme klus om elk jaar de bazaar op poten te

voor alle deelnemers een leuke week, waarbij onze kosten zorgde voor de inwendige mens. Toch ging het ook soms te amateuristisch aan toe. Oude bankstellen werden van zolder naar beneden gesjouwd. Niet verkocht, gingen zij na de bazaar weer naar boven. Afspraken, niet altijd op papier vastgelegd, brachten verwarring. Daarnaast breidde de bazaar zich meer en meer uit. Kortom het was tijd om meer professioneel de bazaar te organiseren. De driemans werkgroep werd een bazaarcommissie met meerdere leden. Er

Herkent u dit?

Deze foto is genomen boven de Oranjekerk.
Daar vindt weer een gezellige bazar plaats op

zaterdag 16 november 2013
van 10.00 - 16.00 uur

Dertig kramen:

*Curiosa	*cadeau-artikelen
*glas- en aardewerk	*speelgoed
*boeken	*kleinmeubelen
*cd's en platen	*soep, broodjes tosti's
*video's en dvd's	*optreden mannenkoor
*electro	*gratis toegang

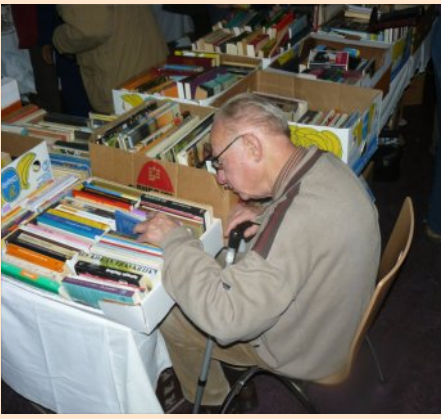
Bazar Oranjekerk
Rozenlaan 20

zetten. Het was echter voor de wijkbewoners en onze gemeente een enorme happening. Die ook voor een goede aanvulling zorgde voor de financieën en ons visite kaartje naar de wijk. Vooral de voorbereidingsweek was

Eén van de grote steunpilaren van de bazaarcommissie was Jan Kees Hoek

kwam een voorzitter, secretaris, pr. Man, penningmeester etc, Een draaiboek en deelnemerslijst en we gingen sponsors benaderen. Daarnaast gingen wij voorstellen formuleren naar de kerkenraad voor besteding van de opbrengst bazaar. Zoals nieuwe liedboeken, donatie voor restauratie raam Richters, bijdrage aan een vleugel etc. Meer en meer wilden wij zichtbaar maken waar de opbrengst van een bazaar aan werd besteed. Door de inspanningen van velen ging ook de opbrengst van de bazaar omhoog. Totdat wij het voor ons enorme bedrag

organiseren. Zij namen het voortouw en hadden een nieuwe en frisse kijk op het bazaar gebeuren. Na drie gemeenschappelijke vergaderingen volgde de voorbereiding en de bazaar dag in februari 2023. Het leek wel of het hele Kleiwegkwartier op

de stoep stond. Een fantastische dag..! Wij mogen vaststellen dat de bazaar nieuwe stijl goed geslaagd was. En dat er zeker een vervolg komt. Maar vooral dat een samenwerking zoals dit tussen twee kerkgemeenschappen zinvol is.

van € 10.000 bereikten. Dit werd altijd aan het einde van de bazaar dag bekend gemaakt, waarna de dames van de horeca voor een hapje en een drankje zorgden. Eerst moesten wij echter de gehele bazaar afbreken en afvoeren. Daarna alles schoonmaken en de kerkzaal opnieuw inrichten. Het was iedere keer een klein wonder, dat na een arbeidsintensieve dag het toch lukte om alle bazaarspullen op te ruimen en de kerkzaal weer in orde te brengen voor de volgende dag, de zondag. Na de corona zagen wij op tegen een mogelijke herstart van de bazaar. Totdat het Noorderlicht aangaf samen met ons een bazaar te willen

Hans en Herman waren ieder jaar te vinden in de boekenmarkt. Op het eind van de dag gingen de boeken weg voor € 1,- per kilo

We zijn blij met de Oranjekerk!

door Dinand de Vos, huidige koster

Dinand: "Ik heb het reuze naar mijn zin in de Oranjekerk, echt waar. Het werk wat ik doe bevalt me prima. Ik ben ook wel eens alleen natuurlijk, maar dat hoort erbij. Ik heb veel contact met mensen, dat vind ik super gezellig.

Dat had ik vroeger al in de groentenwinkel, echt leuk. Mooi vind ik ook de voorbereidingen voor de dienst en het schoonhouden van de kerk. Bij een rouwdienst vergt het wel wat meer werk, de leeszaal moet er netjes uitzien, omdat dat daar vaak de kist staat.

Trouwerijen en doopdiensten heb ik nog niet meegemaakt. Het Noorderlicht heeft een eigen team voor de kosterwerkzaamheden. Bij ons hebben we ook een aantal vrijwilligers, die mijn taken overnemen, wanneer ik er niet ben. Zelf probeer ik er elke dag wel even te zijn, alles even nalopen. Op woensdag om de twee weken krijg ik hulp van Profila Zorg, een

zorginstantie, die stuurt mensen met autisme die wat taken doen, bv de vloer reinigen, of de tuin in duiken voor wat onkruid te wieden. De huurders van de kerk zijn bv de gemeente Rotterdam, met bewonersavonden, zoals de funderingproblematiek in deze wijk.

Ook komen hier een aantal VVE's uit de buurt, recepties, maar ook pianolessen

worden hier gegeven. Verder zijn er drie koren die hier repeteren.

Voor de wijk mag de kerk wat meer

betekenis krijgen, de deur is te vaak op slot, hoor ik van buurtbewoners. We zijn het enige gebouw in de wijk, die groepen kunnen ontvangen. Ik hoop net als anderen, dat straks wanneer de nieuwe koffieruimte klaar is met een nieuwe keuken, dat we nog meer betekenis krijgen in het

Kleiwegkwartier.

De bewonersorganisatie BOK zit hier nu ook in het gebouw, dat trekt ook weer wat bewoners. De bibliotheek loopt nu even wat minder.

Mijn hobby is orgelspelen.... jaja, dat kan ik ook regelmatig oefenen hier in de kerk. Thuis hadden we al een klein elektronisch orgeltje, maar nu doe ik het grote kerkorgel.

Zondag 13 augustus had ik mijn primeur: ik begeleidde

toen de eredienst...! Ik vond het best spannend. De liederen uit het liedboek zijn goed te doen. Na een drukke werkdag vind ik orgelspelen lekker ontspannend.

Voor Kerst staat hier een nieuwe keuken

We hebben vier kinderen thuis, Julia, Timo, Steven en Liza. Mijn vrouw Jet heeft haar handen vol, want ze heeft ook nog een baan. Het is hier fijn wonen en werken in de wijk. We zijn blij met de Oranjekerk en heel blij met alle vrijwilligers rond alle activiteiten..!

Dinand achter het orgel op 13 augustus jl

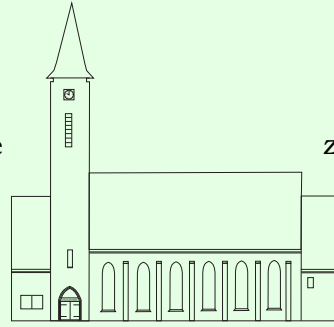
Geweldige herinneringen

door Piet van de Ree

We zijn in de Nassaukerk ooit begonnen, we kamen uit een gereformeerd nest en ik werkte toen op de Wilhelminaschool in de Margrietstraat. Daar heb ik meer dan twaalf jaar gewerkt en wij woonden toen in de Azaleastraat, waar we meer dan 40 jaar hebben gewoond. Later gingen we dus naar de Oranjekerk, waar elke zondag extra stoelen werden bijgezet, zo vol was het toen. Dat was nog in de tijd van Samen op Weg. We zaten altijd op de achterste rij samen met de familie Middelkoop. Later kwam ds. Van der Wal in de gemeente. We hebben veel vrijwilligerswerk gedaan. Sjaan ging altijd naar families toe waar een zieke was, zeg maar wat pastoraal werk. We hebben zelfs maaltijden gemaakt en rondgebracht. Ik ging me bezighouden met de bazaar. Ik heb heel wat uurtjes op zolder doorgebracht om de boel op orde te brengen. Want iedere week stond er wel een doos op de stoep met rommel, ja soms was het echt rotzooi....!

We deden dat met Andries van Bale, Jan van Ingen en JanKees Hoek. Later kwam Gerard van den Engel erbij om ons te helpen boven. Hij had een auto en we hebben zelfs een keer een heel huis leeggehaald om te kijken of

er iets bij zat voor de bazaar. Ik was altijd gek op de curiosa, dat bracht altijd wat geld op..! Ik weet nog dat ik ooit met een schilderijtje naar het sluisje ging, om daar aan te bellen. Het sluisje stond er namelijk op. Die man gaf meteen 100 euro...! Ik kreeg ooit een mooi beeld van Henk de Koning, die toen nog in de Prins Frederik Hendrikstraat woonde. Ik kende de antiquair uit de Statenlaan, tegenover de RKKerk, en ik vertelde hem dat het beeld naar de bazaar ging om daar verkocht te worden voor minimaal € 140,- Hij wilde natuurlijk dat beeld zien. Hij wilde er € 100,- voor geven. Nee,

zei ik dat is te weinig. Maar ik heb niet meer dan € 100 bij me.... Jammer, zei ik. We spraken af, dat hij maandag de rest zou

komen betalen en dat heeft ie gedaan.

Wat ik ook leuk vond om te doen was dat we met een aantal mannen bij het orgel gingen staan om daar te zingen. Dat was met Henk de Koning, Henk Jansen, Gerard van de Engel en ik. We begonnen voor de dienst met twee liederen en na de dienst drie liederen. We begrepen dat de gemeente dat best wel aardig vond..... Onvergetelijke tijden waren dat.

Piet hier samen met Henny Matthij

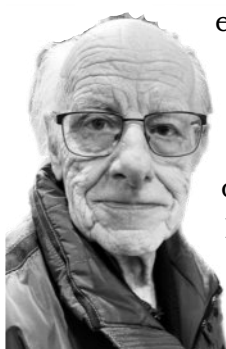
Toen Steven in 2007 zijn 50e verjaardag vierde, was de Oranjekerk overvol.... Ongelooflijk..! Van heinde en verre kwamen er gasten. Van deze dag zijn filmbeelden gemaakt, te verkrijgen via Steven de Jong.

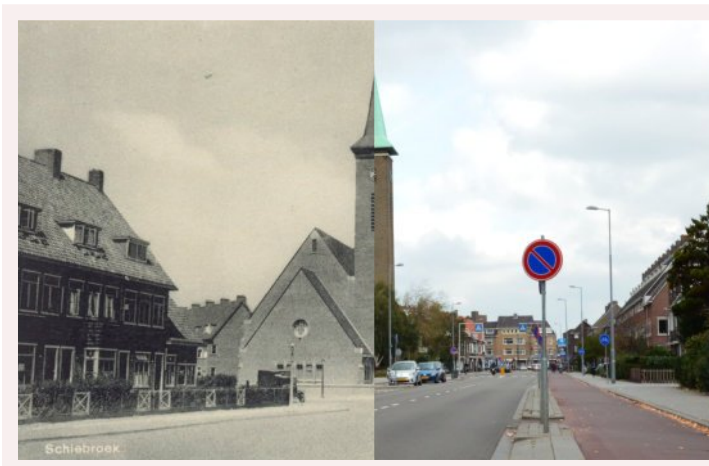
Overdenkingen naar aanleiding van 90 jaar Oranjekerk.

Herman de Wolff

Rond 1988 hing de toekomst van de Oranjekerk aan een zijden draadje. Er dreigde sluiting. Echter door de start van het "Samen op weg" proces heeft het lot de Nassaukerk getroffen. Beide kerken kampten met een grote terugloop aan kerkbezoekers en kon men in het Kleiwegkwartier onmogelijk twee kerken in stand houden. Er moest een keuze gemaakt worden. Na overleg met diverse deskundigen op dit gebied en het bekijken van de kosten per gebouw, achterstallig onderhoud en andere voorzieningen is toen besloten dat de Oranjekerk de gunstigste papieren had. Ook was het beter gezien de grote terugloop van leden, voor een kleinere kerk te kiezen. Het was voor de bezoekers van de Nassaukerk wel even slikken, maar nu ben ik dankbaar dat het zo gelopen is. Ik was in 1988 al ruim meer als 12 jaar als diaken lid van de kerkenraad van de Nassaukerk. Ook toen speelde al het probleem van zoeken naar ambtsdragers. Van de Oranjekerk merkte ik dat al veel leden voor gezamenlijke

activiteiten waren. Het was een feest toen in de Oogstdienst Henk de Koning en zijn vrouw (in akela tenue, toen nog beiden actief in de padvinderij), met een stel welpen in ornaat, de kerk binnen kwamen. Na afloop hielpen zij de kinderen van de beide kerken met het wegbrengen van de fruitbakjes. Tijdens die dienst deden er van beide kerken ouderlingen en diakenen dienst. Met de collectes deed men niet moeilijk, ieder de helft. De diaconieën van beide kerken hadden het aantal benodigde bakjes opgegeven. Er werd uitgerekend wat een bakje kostte en dat werd vermenigvuldigd met het aantal bakjes. Geleidelijk begon men naar

meer punten van samenwerking te zoeken. Besloten is toen dat naar iedere kerkenraadsvergadering een afgevaardigde te zoeken. Van

de Oranjekerk heeft de heer De Best dit jarenlang voor zijn rekening genomen. Het was een fijn iemand die samen met zijn vrouw Wiep de Best een warm voorstander was van Samen op Weg. Daar in beide kerken de middagdiensten waren afgeschaft, werd er een keer in de maand 's middags een zangdienst gehouden, waarin naast veel zingen, diverse koren hun medewerking verleenden. Dit heeft ook na het samengaan nog vele jaren stand gehouden, totdat ook hiervoor het aantal bezoekers terugliep. In juni 1988 is de Nassaukerk gesloten en zijn wij als gereformeerden samen naar de Oranjekerk gegaan. Het kerkbezoek was in de Oranjekerk sterk afgenomen. Volgens de

afgevaardigde de heer De Best waren de aantallen die hij noemde van de bezoekers niet veel hoger dan het huidige aantal. Als er geen Samen op Weg geweest was, ben ik bang dat de Oranjekerk toen wel gesloten zou worden.

Op het moment dat ik dit schrijf is het precies 35 jaar geleden dat de Nassaukerk gesloten is en dat de leden van deze kerk naar de Oranjekerk gingen.

**SAMEN OP WEG NAAR EEN
NIEUWE TOEKOMST.**

Noorderlicht Oranjekerk

*Jurek
Woller*

Het is
bijzonder
om
uitgenodigd
te worden
om een

kerkgebouw te delen, samen met de bestaande 'bewoners'. Dat is wat gebeurde met Noorderlicht in de Oranjekerk, zo'n 6 jaar geleden. In de Prinsekerk in Blijdorp was Noorderlicht in 6 jaar tijd uitgegroeid tot een bloeiende, jonge geloofsgemeenschap. Wij vroegen ons af of we (alleen) op die plek verder wilden groeien, of ons vermenigvuldigen. En toen kwam die uitnodiging vanuit de Oranjekerk...

Enkele maanden later was er de eerste kerkdienst, waarin we van harte welkom werden geheten door de wijkgemeente Oranjekerk met o.a. een speciaal gecomponeerd lied en bloemen voor ieder van ons. Het voelde als een zeer warm welkom, en sindsdien zijn de verhoudingen onderling goed geweest. Natuurlijk is het als 'huisgenoten' soms even lastig, als je op het zelfde moment op de zelfde plek iets wilt doen. De kunst is om rekening te houden met de ander, en daarbij goede communicatie te houden. Dat is door diverse persoonlijke connecties goed gelukt de afgelopen jaren, en zichtbaar geworden in o.a. gezamenlijke diensten, gezamenlijk gebed, sociale activiteiten en begin dit jaar de eerste gezamenlijk georganiseerde bazaar (en hopelijk zeer binnenkort een flink opgefriste koffieruimte, als vrucht van gezamenlijke inspanningen). Heel mooi dat we meer en

meer als gelijkwaardige geloofsgemeenschappen samen kunnen optrekken, in het spoor van Jezus Christus en in verbondenheid met Hem! We zijn ten slotte allebei onderdeel van zijn lichaam... En juist door in onze verscheidenheid verbonden te zijn met elkaar, kunnen we Hem het beste eren, zijn licht uitdragen naar onze burens in het Kleiwegkwartier en verder.

We zijn als Noorderlicht dankbaar om in de Oranjekerk te mogen zijn, en waarderen het contact met de wijkgemeente.

Daarom hebben we tijdens onze viering van vijf jaar Noorderlicht een gebaar de andere kant op gedaan. Voor alle leden van de wijkgemeente was er een bloem, met een kaartje:

'Hoe goed is het, hoe heerlijk als broeders en zusters bijeen te wonen' (Psalm 133)

Hartelijk dank voor het liefdevol delen van de Oranjekerk in de afgelopen jaren!

Op reis met de kerk

door Berent Stapelkamp

Al zolang ik mij kan herinneren, ben ik op reis met de kerk. En dan heb ik het niet over de reizen in de Bijbel. Van Abraham die op weg ging naar Ur der Chaldeeën, het volk Israël dat achter de wolkkolom op weg ging naar het beloofde land, de Emmausgangers die Jeruzalem achter zich lieten tot de metaforische wedloop van Paulus, de Bijbel is vol verhalen van mensen die op weg zijn. En dat is misschien ook wel wat de kerk is, een plek waar mensen samen op reis zijn. Zo kwam ik ook -kort na mijn doop in de Nassaukerk- Samen op Weg in de Oranjekerk. Ter ere van het 90 jarig bestaan, hierbij mijn terugblik de illustere reizen van Reisbureau Oranjekerk.

De Koebel

In mijn kindertijd gingen we met de kerk naar De Koebel in Burgh-Haamstede in Zeeland. Wat we daar precies deden weet ik niet meer, maar ik kan mij nog levendig herinneren dat ik met Daniel Stam door een raam klom omdat dat de kortste en grappigste weg naar buiten was. Voor alles is een eerste keer, en kerkweekend in Burgh-Haamstede was dat voor mijn klim-door-een-raammoment.

...soms kwamen de plafondplaten naar beneden...

Oranjeridders

Jaren later hadden we de Oranjeridders, onze Oranjekerkvariant van een jeugdvereniging. Een keer per maand kwamen we bij elkaar, om met elkaar te eten, te discussiëren of te bowlen. Tussendoor hingen we op zondagen na de dienst op het Zoldertje. Het was altijd zeer gezellig, maar het paaltjesvoetbal ging er soms ruig aan toe, dusdanig dat zelf op een gegeven moment een plafondplaat in de koffieruimte naar beneden kwam. Er moest tenslotte wel gewonnen worden, losse plafondplaat of niet. Zo vermaakten we ons vele zondagen tussen de oude kerkbanken van de Nassaukerk. Eénmaal per jaar gingen we op weekend. Eerst een keer naar Hoek van

Tijdens de laatste dienst werd deze foto gemaakt met alle Taizegasten in het Kleiwegkwartier

Holland, en veel vaker naar het Kruithuis in Delft en het Don Boschhuis in Voorburg. Naast het voorbereiden van de jaarlijkse jongerenviering hadden we heel veel tijd voor spelletjes en gekkigheid.

Taizé aan de Maas

Eind 2008 waren we met een groep uit de Oranjekerk in Brussel. Met tienduizenden andere Europese christenen bezochten we de Jongerenontmoeting van de gemeenschap van Taizé. Na al dat gereis wilde Reisbureau Oranjekerk zich ook wel bezighouden met een groot evenement in eigen stad. Op 10 november 2009 waren uit heel Nederland jongeren bij elkaar in de Oranjekerk. Broeder Rob en Sebastiaan van de gemeenschap van Taizé waren naar de Oranjekerk gekomen voor een grote onthulling: de Jongerenontmoeting van Taizé zou in 2010 in Rotterdam plaatsvinden. Iets minder dan een jaar later begonnen de voorbereidingen. Michael Perry uit Canada kwam vanuit het vrijwilligers-team van Taizé om met de Oranjekerk mee te denken. Er zouden ongeveer 100 jongeren naar de Oranjekerk komen die allemaal een gastgezin

op
1 januari
kwamen alle
emoties
los

nodig hadden. In deze herberg was uiteindelijk voldoende plaats. Voor iedereen stond een gastgezin klaar uit de gemeente of de buurt. De ochtenden werden gevuld met een ochtendgebed in de Oranjekerk gevolgd door

gesprekken in kleine groepjes, de middag en avond vonden plaats in Ahoy. Op Oudjaarsavond was er avondgebed en een groot nieuwjaarsfeest in de kerk. Op 1 januari kwam de dag waar ieder tegenop zag: het afscheid nemen. Na vele tranen en knuffels was er nog tijd voor een groepsfoto, waarna ieder weer op reis ging naar zijn eigen thuis, maar met een plekje in ieders hart.

Ellemeet

Ik begon dit stuk met hoe ik bij de Oranjekerk kwam, Samen op Weg. Daarom sluit ik ook maar in Samen op wegstijl af. Afgelopen jaren organiseerden we samen met de Goede Herderkerk en Fonteinkerk catechese voor de 12-21 jarigen. Met de jongeren zijn we ook op reis, maar een keer per jaar in het bijzonder voor het catecheseweekend van de drie kerken in Ellemeet. Net als voorheen samen geloven, samen leven, samen plezier maken. Als er nu één rode lijn uit dit artikel wilt onthouden: in de wereld en in de Oranjekerk zijn en blijven we samen op reis.

Van spontaan aanbod naar warme verbinding

door Ank Verhoeven

In de nieuwjaars-toespraak van Mariëlle Diemer, aan het begin van 2019, hoorde ik hoezeer er verlangd werd naar meer pastorale zorg voor de ouderen. Ik kwam al een aantal jaren als gastspreker in de gemeente en had op dat moment een dusdanige parttime aanstelling elders, dat ik na de dienst Mariëlle opzocht en spontaan mijn diensten aanbod. Het werd warm ontvangen.

Wat eerst maar voor een paar maanden werd, werd uiteindelijk een jaar. Een jaar waarin ik veel ouderen bezocht en met velen een warme band ontwikkelde. Ook hebben we een aantal bijbelstudie bijeenkomsten gedaan in de Cleyburg. Het was wederzijds heel bijzonder.

Aan het eind van het jaar werd ik elders beroepen, maar in het hart ben ik zeker nog altijd verbonden met de Oranjekerk en de geweldig warme en lieve ouderen die ik er mocht leren kennen. Het is een voorrecht om nog regelmatig terug te keren als gastspreker en steeds opnieuw de verbinding te ervaren.

EEN MOOIE GEMEENSCHAP

ds Gerrit van den Dool

Graag wil ik de Oranjekerkgemeente feliciteren met dit gedenkwaardige jubileum!

Gedurende bijna 16 jaar mocht ik voorganger zijn in deze mooie gemeenschap die jullie nog steeds vormen.

Op een kleine 200 kilometer afstand volg ik via de digitale Sleutel jullie wel en wee.

Ook al is de gemeente kleiner geworden, toch denk ik dat zij nog van grote betekenis is, niet alleen voor de kerkgangers, maar voor iedereen die zoekt naar een plek waar geloof wordt gedeeld en daaruit wordt geleefd, met uitstraling in het Kleiwegkwartier.

Op 16 september 2001 werd ik aan de Oranjekerkgemeente verbonden door mijn voorganger ds Jelle de Jong, die in kerk en buurt vele sporen had

getrokken. De dienst vond plaats in de schaduw van de aanslagen op 9/11, maar was zo ook symbolisch voor waar je als gemeente voor staat: wat er ook gebeurt, het Koninkrijk van God is niet tegen te houden. De kerk als plek waar we stug doorgaan naar het Evangelie te luisteren, samen biddend en zingend, met elkaar meelevend. Een plek waar je visie, moed en energie ontvangt en deelt om als gelovig mens in het leven te kunnen staan. Toen ik op die zondag aantrad, was de PKN nog in de maak. De Oranjekerkgemeente had nog de status van Samen Op Weg-gemeente, al had de vereniging met de Nassaukerkgemeente al geruime tijd geleden haar beslag gekregen. Met mijn vrouw Henriette kwam ik terecht in een warme gemeenschap, waarin veel hartelijke

onderlinge belangstelling werd beoefend. Daarvan is volgens mij nog altijd sprake.

16 jaar samenvatten op één A4-tje is ondoenlijk. En daarbij namen noemen is hachelijk, omdat er dan altijd zullen zijn die ten onrechte ongenoemd blijven; maar toch niet helemaal te vermijden.

Ik licht er enkele markante momenten uit:

- al spoedig kwamen we tot een nieuwe vorm van Avondmaal vieren: rondom de Tafel, samen in één kring. In die vorm heb ik de onderlinge gemeenschap, en die van ons samen met de Heer, altijd als bijzonder intens ervaren;
- de vernieuwing van het interieur, waar talrijke gemeenteleden actief aan hadden deelgenomen. Het werd een kerkruinte om nog blijer mee te zijn!
- het opzetten van de bibliotheek, die voor iedereen toegankelijk is.
- de gebeds-, gespreks- en ontmoetingsgroepen.
- de Tot Je Dienst-vieringen, die een aantrekkingskracht hadden

Een keer per jaar gingen we met de ouderen een dagje uit, hier in de Zuidhollandse wateren

daarop de verschijning van de levende Christus en het raam uit de Nassaukerk in de ontmoetingsruimte, met als tekst Lucas 12:35 'Houdt uwe lendenen omgord en uw lampen brandende'. Een belofte en een opdracht. Mijn wens is dat jullie, daardoor geleid en gedragen, nog een mooie toekomst zullen

tot ver buiten de Oranjekerk-grenzen.
 - de muzikale mogelijkheden en Muzikale Middagvieringen, met een diversiteit aan thema's: van Luther en Melanchthon tot Oosterhuis, Bach en Mendelssohn.
 - de viering van Witte Donderdag (met Avondmaal), Goede Vrijdag en de Paaswake op Stille Zaterdag, waar vele gemeenteleden bij betrokken waren.
 - De geloofsgesprekken op catechese en het werk met en voor de kinderen en jongeren onder leiding van Anoeska de Bonte.

Oranjekerk. Shine zong voortreffelijk – mooi dat ze er nog steeds zijn en zich ook nu weer zullen laten horen! De schriftlezingen, verzorgd door de voormalige voorgangers ds. Jacques van de Wal en ds. Jelle de Jong, waren gekozen naar aanleiding van de gebrandschilderde ramen in de kerk: het mede dankzij de inzet van Henk de Koning gerestaureerde en achter in de kerkzaal herplaatste raam van Marius Richters met

mogen hebben als levende gemeente in het Kleiwegkwartier.

Hij die gesproken heeft een woord dat gaat, een tocht door de woestijn, een weg ten leven, een spoor van licht dat als een handschrift staat tegen de zwartste hemel aangeschreven: Hij scheidt ons hier een nieuwe dageraad, Hij roept ons aan, 'Ik zal jou niet begeven'.

(Huub Oosterhuis, Lied 362:1)

Het is maar een kleine selectie uit een lange periode. De Oranjekerkgemeente is altijd een bonte gemeenschap geweest met een diversiteit aan beleving en opvattingen: niet allemaal eender, maar wel samen één. Graag wil ik hierbij naar voren halen de samenbindende rol die koster Steven de Jong vervulde.

Op zondag 21 juni 2009 vierden we het 75-jarig jubileum van de

Tot-je-Dienst

Dorine van der Wagt

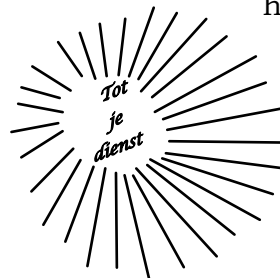
De zogenoemde Tot-je-Dienst vieringen zijn voor mij onlosmakelijk met de Oranjekerk verbonden. Diensten met een laagdrempelig karakter, ruimte voor andere werkvormen en liederen, en met medewerking van diverse mensen en groepen. De TJD startte ooit in januari 1983 in de Nassaukerk met Ger Buyk, Huug Clement, Bert Bams, Leo Houweling, Aleida Diemer, Els Koster en Hotze de Ruiters. Als ik als kind de kerk inkwam en het weer TJD was, werd ik blij..! Want dan was er een koor of een band met net wat modernere muziek, een mooi decor zodat je iets had om naar te kijken, en de diverse toneelstukjes om het thema van de dienst in te leiden. Zo weet ik het nog heel goed dat er werd gedanst in de kerk, of de zingende dominee Rob Favier kwam die zowel voorging als liedjes speelde. En hoewel er geen kindernevendienst was, was de hele dienst ook geschikt voor kinderen. Dit alles zorgde ervoor dat het verhaal en de boodschap bij mij ging leven. Zo'n 18 jaar geleden werd mij gevraagd of ik zin had om mee te denken met de commissie. Ik hoefde hier niet lang over na te denken; dat leek mij wel leuk. En ik stapte hiermee in de voetsporen van heel veel gemeenteleden die dit met heel veel toewijding en enthousiasme voor mij gedaan hadden. Ik leerde in die

periode hoe waardevol het kan zijn om een dienst met elkaar voor te bereiden. Een eerste vergadering om met de (meestal gast-) voorganger de dienst inhoudelijk vorm te geven. Wat staat er nu in een tekst, wat wordt ermee bedoeld, en heel belangrijk; wat hebben wij er in ons dagelijkse leven aan? Daarna volgde een tweede vergadering waarin de liturgie verder werd ingevuld. Het leuke aan het voorbereiden met een groep is dat er hierdoor ook een grote diversiteit ontstaat aan ideeën, werkvormen en thema's. Op deze manier was er vaak voor alle bezoekers in elk geval één element dat bleef hangen. En hoewel TJD niet iedereen aansprak, was er juist ook altijd belangstelling van bezoekers van binnen en buiten onze kerk. In al die jaren heb ik zo veel leuke, inspirerende en verfrissende ontmoetingen en momenten gehad bij TJD, dat het moeilijk is om daar één hoogtepunt uit te halen. Grote koren, kleine bands, a capella groepen, kinderkoren, onze eigen 'huisband' Devoted en

'huiskoor' Intercession en natuurlijk Shine. Maar ook de pottenbakker en de kunstenaar die tijdens de dienst aan het werk waren, een zandtekenaar, bruggen bouwen in de kerk, quizjes, spelletjes, toneelstukjes, breien tijdens de preek, met elkaar in gesprek raken. Later kwam hier ook de mogelijkheid van de beamer bij, waardoor er ook beelden en filmpjes getoond konden worden. Als laatste noem ik ook de kleine acties die soms in gang werden gezet tijdens de TJD vieringen. Denk hierbij aan het schrijven van kaarten, bloemen uitdelen, kaarsjes aansteken, elkaar begroeten en zegenen tijdens de dienst. Kleine gebaren die voor mijn gevoel bijdragen aan het gemeente zijn met elkaar en het ervaren van Gods aanwezigheid.

TJD en de samenleving hebben in al die jaren een ontwikkeling doorgemaakt. Waar TJD in de beginjaren erg vooruitstrevend was en daarmee afweek van de andere erediensten, is het een vorm geworden die meer en meer in de andere diensten ook terugkwam. Het gebruik van het nieuwe liedboek met verschillende soorten liederen, de inzet van beeld en geluid, het bidden dat op verschillende manieren wordt ingevuld. Iets dat voor mij eigenlijk ook het succes van de TJD vieringen onderschrijft. Maar ook de mogelijkheid biedt om verder te kijken en te zoeken naar een nieuwe manier om mensen te blijven inspireren.

IETS OVER ORGELS EN ORGANEN, REGISTERS EN PRO REGE.

door Henk Vermeulen

Organen en orgels zijn etymologisch gezien met elkaar vergelijkbaar. Lichamen en orgels kunnen niet zonder kloppend hart en ademende longen. En de registers, de klankkleuren die het orgel “regeren”, en Pro Rege: “voor Hem die regeert” zijn ook verwant. De Ene die de regie in handen heeft. Een organist die alle registers opentrekt. Afijn

In 1934 werd het Verweij-orgel in gebruik genomen, het prachtige instrument dat qua klank en architectuur zo mooi in de Oranjekerk past. Vanaf het begin was Dirk de Jong er decennialang

organist. Toen de kerkzaal in 1971 verkleind werd is ook het orgel qua volume beperkt. Begin deze eeuw waren er plannen om het orgel weer in de oorspronkelijke staat terug te brengen. Daar is het niet meer van gekomen. Sterker nog, deze

bijna 90 jarige heeft problemen met de longen, weigert soms gedeeltelijk dienst, kortom het is “op” zoals een deskundige dat stelde.

Een totale renovatie zou zomaar een ton kunnen kosten. Maar, het moest zo zijn, toen was er het orgel van Pro Rege. Afijn

Op het moment van schrijven heeft de kas zijn plaats gevonden en wachten “hart en longen” nog op transplantatie. Hoewel kleiner dan het oude orgel is het toch een instrument met allure en uitdagingen.

Dirk de Jong was 48 jaar lang de organist van de Oranjekerk, van 1934 tot 1982

Op zaterdag 30 september j.l. is het nieuwe orgel aangekomen in de Oranjekerk. Met behulp van een aantal vrijwilligers is het complete orgel van ProRege uit Kralingen naar de Oranjekerk verhuisd.

Het orgel heeft een mechanische speeltractuur. Het grote visuele verschil is dat het orgel boven “wippertjes” heeft en ons nieuwe trekregisters. De klankkast is gemaakt van een mooie solide soort eikenhout. Het orgel heeft een prachtige esthetische vormgeving met decoratief houtsnijwerk. Over vouwbalgen, windladen, orgelmetaal en mensuren wil ik het maar niet hebben, want dan haakt u af. Afijn

Mijn gebed is dat het orgel tot rijke zegen mag zijn. Een instrument als verrijking voor de kerkelijke gemeente(s), de wijk en de orgelliefhebbers.

Omdat de financiën nog niet helemaal rond zijn is uw bijdrage van harte welkom op IBAN NL 75 RABO 0129 4640 23, Prot. Gem. R'dam Noordrand, t.n.v. Wijkkas Oranjekerk, met vermelding van “Pro Rege orgel”. Het stemt ons tot grote vreugde en dankbaarheid. A, zo fijn!

Het onderste manueel is een zogenaamd koppelklavier. Bij bespelen hiervan klinken de opengetrokken registers van zowel het middelste als het bovenste klavier.

De grote pedaalpijpen staan achter het orgel. Een prachtig inspirerend instrument dat tijdens de erediensten tot Gods eer mag zingen. Maar tevens een volwaardig concert- en studieorgel is. Met klaviertoetsen tot en met g3 en pedaal tot f1. Al met al mogen we onze Schepper dankbaar zijn voor zo'n veelzijdig en “hemels” instrument.

Hoofdwerk (C-g³):

Roerfluit 8'
Prestant 4'
Mixtuur II-III
Sesquialter II (van bes)

Nevenwerk (C-g³):

Holpijp 8'
Spitsfluit 4'
Octaaf 2'
Kromhoorn 8'

Pedaal (C-f¹):

Subbas 16'

Koppelingen:

Koppelklavier
Pedaal-Hoofdwerk
Pedaal-Nevenwerk

Speelhulp: Tremulant

De ambities liggen hoog met visionaire ideeën. Onze 90 jarige blijft, als onderdeel van de architectuur, mooi op de plaats waar het hoort. En is momenteel nog te gebruiken. De zware ademhaling neemt u dan maar voor lief. Afijn

5 GOEDE REDENEN OM VRIEND TE WORDEN

STICHTING
VRIENDEN VAN DE
ORANJEVERKERK
ROTTERDAM

1

Onze stichting wil heel graag het kerkgebouw behouden voor alle kerk- en wijkactiviteiten

2

Binnenkort worden de koffieruimte en keuken opgeknapt. Daar hebben we allemaal profijt van

3

Volgend jaar de renovatie van de haan, het uitlichten van de torenspits

4

Er staan nog meer projecten op onze lijst: toegankelijkheid van het gebouw, extra toiletruimte

5

Giften zijn aftrekbaar van de belasting, de stichting heeft een Anbi-status

Wilt u ook Vriend / Donateur worden?

Dat kan via onze website: www.vriendenvandeoranjeverkerk.nl

Wij zullen u van harte als Vriend / Donateur verwelkomen.